

Bedankt lieve ouders

Yves Caspar

Sint-Truiden - 2017

Personages

<i>Martine</i>	<i>oudste dochter</i>	<i>Katrien De Becker</i>
<i>Marc</i>	<i>man van Martine</i>	<i>Gunter Reniers</i>
<i>Astrid</i>	<i>tweede dochter</i>	<i>Silvia Claes</i>
<i>Rudi</i>	<i>man van Astrid</i>	<i>Stoffel Bollu</i>
<i>Laurent</i>	<i>zoon</i>	<i>Yves Caspar</i>
<i>Gust</i>	<i>vader</i>	<i>Romain Bamps</i>
<i>Lisette</i>	<i>moeder</i>	<i>Bea Duchateau</i>
<i>Sam</i>	<i>lief van Laurent</i>	<i>Kevin Caers</i>
<i>SueEllen</i>	<i>brengt de bloemen</i>	<i>Dorien Schrijnemakers</i>
<i>Lucien</i>	<i>tante (fig)</i>	<i>Maryse Boffin</i>

Decor

Woonkamer van Martine en Marc. Vrij te bepalen door de regisseur, maar met zetels genoeg om met 5 personen in te zitten (3+2 of 3+1+1).

Ergens in de woonkamer groot raam waardoor de tuin te zien is. Eerste bedrijf zijn de gordijnen dicht, daarna zien we door het raam de versierde tuin en de personages die komen spreken (aan een microfoon).

Première mei 2018, Theater De Roxy, Sint-Truiden

Deel 1 – 1ste bedrijf

Avond, thuis bij Martine.

Martine en Marc zitten in de zetel. Zwijgend voor zich uit te kijken. Martine is duidelijk nerveus. Ze wachten. Na een tijd...

Martine *(kwaad)* Voila. Het was weer te denken.

Marc *(sussend)* Martineke, ze zullen wel komen, dat zullen ze.

Martine Marc, het was te denken.

Marc Ok, ze zijn wat later. Misschien moesten ze...

Martine “Wat later”?? Ze zijn meer dan tien minuten te laat! *(kijkt op uurwerk)* Elf minuten! We spreken af om acht uur en om elf over acht zijn ze er nog niet.

Marc Ja...

Martine Ik kom altijd overal te vroeg, om zeker niet te laat te komen.

Marc Ik weet het.

Martine Ze wonen allemaal op nog geen tien minuten van hier! Stel nu nog dat ze wat te laat vertrekken. Laat ons nog zeggen: ze vertrekken per ongeluk om vijf voor acht in plaats van om tien voor acht. Omdat Laurent zijn laatste nieuwe scharrel nog moest buitenwerken. Of omdat Rudi van Astrid na zijn werk nog een douche moest nemen...

Marc Martine...

Marc Ja, 't is waar, de laatste douche die Rudi genomen heeft dateert volgens mij ook van het jaar dat koning Boudewijn is komen te gaan.

Marc Ge overdrijft.

Martine Ge gaat mij nu niet zeggen dat Rudi niet veel zweet.

Marc Nee, dat zeg ik niet, maar...

Martine Zweet Rudi veel of niet?!

Marc Ja...
Martine Awel ja, Marc, Rudi zweet veel. Rudi zweet héél veel! Dat is zelfs niet normaal hoeveel dat Rudi zweet. Mensen die zoveel zweten als Rudi, zouden ze moeten verplichten om hun eigen minstens vier keer per dag te wassen, vind ik.

Marc Ja...

Martine Minstens! Kijk hier eens (*ze wijst op de zetel*) De plekken van toen hij Kerstmis in mijn zetel heeft gezeten zijn er nog niet uit. Dat Astrid dat kan verdragen, dat gezweet. (*na blik op haar uurwerk*) Hu! Ze zal haar Mon Cheries nog aan het inpakken zijn. Ge gaat dat zien, ze zal wel weer een doos Mon Cheries bijhebben. Zo origineel is ze, Astrid. Dat is nu elke keer dat ze een doos Mon Cheries meebrengt, wanneer ze op bezoek komt.. Is dat nu iets om te geven aan de mensen? Dat ze dan een fles wijn meebrengt. Of bloemen...Of ...

Marc Een doos Chocotoffs!

Martine Voila, ziet ge 't: zélfs GIJ kunt iets origineel bedenken.

Marc Merci

Martine Ja, of een doos Merci'kes. Maar nee, Mon Cheries!
En Laurent, waar zit die? (*kijkt op haar uurwerk*) Allé, bekijk dat nu! Dan doet ge al die moeite om iedereen samen te roepen. Ge neemt dat initiatief al als oudste dochter.
Maar als het hen niks kan schelen, awel mij ook niet!

Marc nam net een blokje kaas en wil dat in zijn mond stoppen. Martine neemt het uit zijn hand en gooit het terug in het kommetje.

Martine Voor mij hoeft het al niet meer! Ruim die boel hier maar op.

Marc Maar alle, Martine. Ze zullen wel komen, dat zullen ze...

Martine Ruim dat op, zeg ik!

Martine doet haar schoenen en haar oorbellen uit. Marc heeft de grootste moeite om alle glazen, kommetjes, ... te dragen

Martine Stank voor dank, zo noem ik dat. Neem een plateau, Marc! Ge gaat mijn glazen laten vallen. Dat is echte kristal. Weet ge wat die kosten?

Marc Ja, dat weet ik. Ik heb er een half jaar voor moeten werken, dat heb ik..

De deurbel. Martine springt recht, doet haar schoenen en oorbellen terug aan.

Martine Zet dat terug! Wie denkt gij dat het is? Ik zet mijn geld op Astrid en Rudi. Allé, Marc, ga opendoen.

Marc wil gaan opendoen.

Martine Wacht!

Marc blijft staan

Martine Laat ze nog maar wat staan. Ik wil niet dat ze denken dat wij op hen zaten te wachten.

Marc Maar we zaten te wachten.

Martine Ja, Marc. Maar dat moeten zij niet weten.

Marc en Martine blijven staan wachten. De bel gaat nog een keer. Martine en Marc blijven staan. Voor de derde keer de bel. Martine wacht nog even en geeft dan teken aan Marc dat hij mag opendoen. Marc gaat af. Martine fatsoeneert kleding en oefent haar glimlach.

Martine Bijna kwart over acht. Schandalig!

Astrid en Rudi verschijnen. Astrid is een heel klassieke vrouw. Type brave huismoeder / plichtsbewuste secretaresse. Zingt op zondag in de mis. Rudi is een ruiger type. Maakt een wat onverzorgde indruk. Past uiterlijk niet bij Astrid. Zit op zondag op café. Ze blijven aan de deur staan.

Martine *(overdreven vriendelijk)* Maar, hier zijn ze! Hallo, hallo, hallo! Dag Astrid, dag Rudi.

Astrid Dag Martine *(kus)*

Rudi Dag Martine

Wil een kus geven, maar Martine trekt zich weg en geeft hem een schouderklopje.

Martine Euh... ja.. dag Rudi

Martine veegt haar hand af aan haar kleed.

Astrid Sorry dat we wat te laat zijn.

Martine Zijt ge te laat? *(kijkt op uurwerk, dan verrast)* Och ja, kijk! Het is al na acht uur. Wij hadden dat nog niet door, hè Marc.

Marc Nee, dat hadden wij totaal niet gezien.

Astrid MIJN schuld is het niet. Rudi stond weer in de file.

Marc Was het weer prijs?

Rudi Ja, een accident op de ring van Brussel.

Martine Och dat kan gebeuren. We gaan nu toch niet op een minuutje kijken.

Rudi *(tegen Marc)* Het wil wat zeggen, met dat verkeer tegenwoordig.

Marc Ja, dat geloof ik graag.

Astrid We hebben een kleinigheidje meegebracht. *(ze haalt een doosje Mon Cheries uit haar handtas en geeft het aan Martine)*

Martine Ah... Mon Cheries... Dank u. Dat had ge niet moeten doen. Kom, zet u!

Martine trekt een kast open die boordevol ongeopende Mon Cherie-doesjes zit. Zonder dat Astrid het ziet, zet ze het nieuwe doosje op de hoop. Astrid gaat intussen zitten, doet haar sjaaltje uit en legt het op de rug van de zetel.

Rudi *(tegen Marc)* Ja, 't is geen plezier meer om alle dagen met de camion op de baan te zijn. Elke dag wat later thuis. Ge moet mij excuseren, ik heb geen eens de tijd gehad om nog een douche te nemen. Ik sta hier nog nat van het zweet. *(wil gaan zitten in de zetel)*

Martine *(snel)* Niet in mijne zetel!

Rudi *(springt recht)* Wat?

Martine Met al dat zw... Rudi, zou gij dáár willen gaan zitten? *(ze wijst op een houten krukje naast de zetel)*

Rudi Hier? Waarom?

Martine Dan zit ge hoger.

Rudi Hoger?

Martine Ja... Dat is beter voor uwe rug.

Rudi Dat is niet nodig, Martinneke.

Rudi wil weer gaan zitten.

Martine Nee!!

Rudi springt recht.

Martine Ge moet uwe rug wat ontzien als camionchauffeur, Rudi. Dat zeggen alle dokters. *(duwt hem neer op het krukje)* Hier, zie. Veel beter.

Ze zoekt iets om haar handen af te vegen. Vindt niets en neemt dan maar het sjaaltje van Astrid, die het niet merkt..

Astrid Ge moet er zoveel eieren niet onderleggen, Martine. Als hij thuis een hele dag in de zetel voor de tv hangt, heeft hij ook geen last van zijn rug.

Rudi Ik ben bijna iedere dag met de camion op de baan.

Astrid Ge werkt drie dagen in de week!

Rudi *(ongestoord verder)* ... en als ik dan eens thuis ben, wil ik ontspannen.

Astrid Precies of drie dagen in de week een paar uur in een camionneke zitten werken is!

Rudi *(dreigt)* Ge weet wat ik u gezegd heb!

Astrid *(daagt uit)* Wat?

Rudi Gij kunt mij zo nerveus maken, hè!

Martine en Marc weten niet goed hoe reageren op de spanning tussen Rudi en Astrid.

Marc *(om iets te zeggen)* En dan die regen altijd, hè...

Astrid en Rudi op slag weer vriendelijk tegen de andere twee.

Rudi Erg. Typisch Belgisch.

Marc Dat zal ook geen goed doen aan de files.

Rudi *(fel)* Zwijg mij erover.

Niemand weet nog wat te zeggen. Na een lange onwennige stilte.

Rudi Zwijg over de files, hè. Niet over alles.

Iedereen lacht, behalve Astrid.

Martine Willen jullie iets drinken? Een glaasje champagne?

Martine schenkt een glas uit.

Rudi Eerlijk gezegd, ik ben gene champagne-man. Hebt ge geen gewoon pintje, Martineke.

Astrid Maar enfin, Rudi. Als Martine nu champagne heeft voorzien.

Rudi Ik kan het toch maar vragen, hè Astrid. Gij drinkt die muggepis toch ook niet.

Martine Muggepis?

Marc We hebben nog wel pintjes in de frigo staan, dat hebben we.

Marc verdwijnt om een pintje te halen.

Astrid Voor mij echt niet, Martine. Dat is echt niet om onbeleefd te zijn, maar ik kan niet tegen alcohol. En zeker geen champagne. Dat vliegt direct naar mijne kop! Weet ge nog op onze trouw?

Rudi Hoe zou ik die heugelijke dag kunnen vergeten!

Astrid Toen heb ik op de receptie een half glas champagne gedronken. En een kwartier later heb ik overgegeven in de sakosje van tante Lucienne. En dat was een Louis Vuiton! Toen heb ik gezegd, ik drink nooit van mijn heel leven nog alcohol.... Never! Jamais!

Martine *(duwt een glas in Astrid haar handen)* Hier!

Astrid *(hulpeloos)* Dank u.

Martine Eén kan nu toch geen kwaad. Het is tenslotte feest!

Rudi Feest?

Martine gaat zitten. De bel.

Martine Marc! Awel ja, vandaag nog niet, maar binnenkort.

De bel

Martine Marc, de bel ! We zullen alles wel bespreken als Laurent er is.

Marc komt niet. De bel.

Martine *(springt recht en brult)* Marc!!!

Astrid schrikt hevig en morst op de zetel. Met een servet probeert ze zo onopvallend mogelijk voor Martine de vlek weg te vegen. Als dat niet helemaal lukt legt ze een kussen op de vlek.

Ik zal zelf wel gaan opendoen

Martine af om de deur open te doen. .

Rudi *(tegen Astrid)* Hebt gij nu al bijna heel dat glas leeg gezopen? En dan ben ik de zatlap!

Astrid Ik heb gemorst. Op haar zetel...

Rudi Tss... Als ge maar weet dat ik niet van plan ben om hier lang te blijven zitten.

Astrid Ik heb u toch niet verplicht om mee te komen?

Rudi Hoe waart ge anders hier geraakt. Met uw trotinet? Een vrouw van uwe leeftijd zonder rijbewijs. Hoe is 't mogelijk.

Laurent op met Martine.

Laurent Goeienavond allemaal. Dag zuske. *(kus Astrid)* Al aan de drank?

Astrid Ja...

Laurent Dag Rudi

Rudi Laurent.

Laurent geeft Rudi een hand. Zweet. Laurent zoekt iets om zijn hand af te wrijven en neemt ook de sjaal van Astrid.

Martine Kom zet u. Zijt ge alleen?

Laurent Ja. Wie had ik moeten meebrengen?

Martine Ik weet niet. Misschien had ge weer een “vriendinneke” ofzo.

Laurent Nee, ik heb geen “vriendinneke”. En als ik er één had, zou ik ze nog niet mee naar hier brengen.

Marc op met bier voor Rudi.

Marc Dag Laurent.

Laurent Dag Marc.

Marc Ook een pint?

Laurent Nee, een cava is prima voor mij.

Martine Het is champagne.

Laurent Even goed. Als er maar alcohol in zit .

Iedereen lacht beleefd. Weer een stilte.

Laurent Veel regen toch, hè.

Marc Ik zei het ook juist, dat zei ik..

Laurent Dat wilt lukken.

Rudi Erg. Typisch Belgisch.

Astrid Maartse buien en aprilse grillen.

Rudi Het is februari.

Astrid Dan zijn het februarische... februarische... Ja, ik vind nu niet direct iets wat daar bij past. Maar het is wel zo, als er veel regen valt in februari, dan krijgen we een droge zomer.

Rudi En morgen is ze er weer met meer weer.

Astrid Och Rudi!

Rudi Ik wist niet dat Sabine Hagedoorn hier in de zetel zat!

Martine *(plechtig)* Misschien moeten we maar over gaan tot de orde van de dag. Nu dat we hier eindelijk allemaal zijn, kan de familieraad beginnen.

Laurent Familieraad? Dat klinkt serieus.

Martine Jullie weten allemaal waarvoor jullie hier zijn?

Rudi Ik niet.

Martine Nee, Rudi, jij misschien niet. Maar Laurent en Astrid ongetwijfeld wel.

Laurent Nee, ik eigenlijk ook niet.

Martine Maar enfin! Astrid?

Astrid Euh...

Martine De 45ste huwelijksverjaardag van onze ouders!?

Laurent *(plaagt)* Is dat vandaag?

Astrid 't Is niet waar!

Martine Ja maar, nee Astrid...

Astrid Dat wist ik niet.

Laurent *(plaagt Astrid verder)* Moeten wij daar dan eens niet even langsgaan?

Astrid Met lege handen.

Rudi Pakt uw Mon Chéries terug mee.

Laurent Da's een goed gedacht. Ik zal daar de helft in geven.

Astrid Zo gezegd, zo gedaan *(staat recht)* Gaan we eens kijken?

Martine Maar nee! Zet u neer, simpel duif! Hij is u voor de gek aan het houden, hebt ge dat dan niet door. Het is niet vandaag hun huwelijksverjaardag, maar morgen over vier maanden.

Astrid *(opgelucht)* Ah. Zeg, Laurent!

Martine Dus?

Laurent Dus wat?

Martine Wat gaan we doen? Vindt ge niet dat onze ouders een feest verdienen? Als een koppel het zo lang samen uithoudt, dan moet er een fatsoenlijk feest gegeven worden.

Rudi Absoluut. *(kijkt naar Astrid)* Want dat is niet iedereen gegeven!

Martine Over vier maanden zijn pa en ma 45 jaar getrouwd. En nu dacht ik dat wij misschien voor hen een groot verrassingsfeest zouden kunnen organiseren.

Astrid Een verrassingsfeest?

Martine Met alles erop en eraan.

Laurent Ja, misschien.

Astrid Ja...

Martine Zeg! Niet té enthousiast, hè.

Rudi *(lacht en plaagt)* Ja, Martineke... er wordt blijkbaar niet direct door broer en zus op tafel gesprongen van dolle vreugde.

Martine Dat begrijp ik niet. Dat is toch een heel origineel idee.

Laurent Dat gaat wel veel werk zijn om dat allemaal te organiseren...

Astrid En dan nog achter hun rug.

Laurent En 45 jaar, dat is toch niets.

Martine Hoe, dat is niets?

Laurent Dat wordt normaal toch niet gevierd? Normaal is dat toch alleen 25 jaar, 50 jaar, 75 jaar...

Marc 100 jaar..

Rudi 100 jaar! Stel u dat voor! Precies een vloek uit een sprookje: "gij zult 100 jaar in verdoemenis leven!"

Astrid Bij normale mensen IS het huwelijk een sprookje, Rudi.

Rudi Bij ons ook. Mijn huwelijk is ook een sprookje. Alleen ben ik spijtig genoeg met de heks getrouwd.

Rudi en Marc lachen.

Martine Ik weet dat 45 jaar meestal niet gevierd wordt. Maar dat maakt het net nog specialer. De verrassing zal des te groter zijn, want ze gaan zich hier totaal niet aan verwachten.

Geen reactie van Astrid en Laurent

Martine Het zijn wel onze ouders! Zij hebben altijd voor ons gezorgd. We mogen nu toch wel eens iets terugdoen, vindt ge ook niet. En daarom heb ik jullie deze avond naar hier laten komen. Om dat samen te organiseren. We moeten zorgen dat alles tot in de puntjes geregeld is.

Lisette en Gust komen binnen via de keukendeur. Niemand merkt hen op.

Laurent Ik weet niet, Martine. Ik zie dat eigenlijk niet zitten. Met heel de familie erbij dan?

Martine Ja, natuurlijk. Heel de familie, alle vrienden. Maar, en dat is van levensbelang, het moet een groot geheim blijven. Pa en ma mogen absoluut niks weten! In geen geval!

Lisette Wat mogen wij niet weten?

Iedereen blijft zitten als versteend, behalve Astrid, wiens frank net iets later valt.

Astrid Van dat verrassingsfeest, hè ma. *(schrikt)* Ma! Pa!

Lisette Welk verrassingsfeest.

Astrid *(tegen Martine)* Ja, leg het nu maar uit...

Lisette Wat doen jullie hier allemaal. Astrid? Laurent? Doen jullie dat dikwijls, zo afspreken onder elkaar? Daar wisten wij niks van.

Martine Nee, wij doen dat eigenlijk nooit. Maar nu om te... voor dat...

Lisette Voor dat verrassingsfeest?

Martine Verrassingsfeest?

Lisette Ja

Martine Ik weet van geen verrassingsfeest.

Lisette Astrid zegt het juist.

Martine Nee, ze zei... ver..assingsfeest.

Lisette Ver...assingsfeest?

Martine Een crematie-feest. Allez, een crematie-dienst.

Lisette Foei Astrid, dat noemt ge toch geen feest!

Martine Nee, Astrid! Foei.

Rudi Tss...

Astrid Ik vond niet direct het juiste woord.

Lisette Voor... ??

Astrid Voor "crematie-dienst".

Lisette Nee, voor wie IS die crematiedienst?

Martine Ja, voor de vader... van ...een vriendin...

Lisette Welke vriendin?

Martine Laurent zijn vriendin.

Laurent Hè?

Gust Hebt gij...

Lisett Gust! Hebt gij een vriendin?

Laurent Blijkbaar.

Lisette Is dat al lang?

Laurent Nee, dat is... héél recent.

Lisette Waarom hebt gij daar niks van tegen ons gezegd?

Laurent Ja... euh... waarom niet...?

Martine Omdat ze eerst zeker wilden zijn van hun relatie voor ze hun ouders op de hoogte zouden brengen.

Lisette Dus haar ouders weten het ook nog niet.

Laurent Nee.

Rudi En haar vader zal het nooit weten. God hebbe zijn ziel.

Lisette Ocharme de mens. Wat had hij?

Laurent Hm?

Lisette Wat had hij.

Gust Van wat is hij komen te gaan.

Lisette Gust, Laurent weet wel wat ik wil zeggen.

Laurent Euh...

Martine Hij is gevallen.

Astrid Oei...

Lisette Hoe gevallen?

Martine *(samen)* Van een ladder.

Laurent *(samen)* Van de trap.

Martine Van de trap...ladder

Lisette Alle, zeg...

Martine Ja... Slecht neergekomen met zijn hoofd ... euh...

Rudi Op het aquarium...

Martine Ja... zo is het gegaan. Hij gevallen met zijn hoofd op het aquarium. Op slag dood.

Rudi Hij en de goudvis...

Lisette Wat een manier om te gaan. Nog een geluk dat de mens niet heeft afgezien.

Rudi Hij niet. Maar dat viske...

Laurent Ja, dat is een geluk. Maar toch, zo onverwacht... En zijn vrouw heeft dat allemaal zien gebeuren.

Lisette Maak het mee. Ik zou niet weten wat ik moest doen.

Rudi Doorspoelen.

Astrid Rudi!

Rudi Dat is het beste dat ge kunt doen met een dode goudvis.

Laurent Mijn schoonvader...

Rudi Met hem zou ik dat niet proberen. Dan gaat ge zeker met een verstopping in de afvoer zitten.

Laurent Mijn schoonvader is dus op tragische wijze overleden. Ik wou jullie net aan elkaar voorstellen. Maar het heeft niet mogen zijn...

Iedereen zit samen in gedachten verzonken, denkend aan de onbestaande overleden vader van de onbestaande vriendin.

Lisette Maar wat ik niet begrijp.... Waarom zijn jullie hier dan eigenlijk allemaal samen, Laurent.

Laurent Ja, dat vraag ik mij ook af...

Lisette Hoe?

Martine Hij vraagt zich af hoe hij zijn vriendin moet steunen in dat verlies. En daarom wou hij even bij zijn zussen raad vragen.

Lisette Ja, dat begrijp ik. Jongen toch. Wat een tragedie. Hoe heette hij?

Rudi Flipper.

Lisette Flipper?

Martine De vader, Rudi! Niet de vis. Laurent?

Laurent Euh..

Martine André..

Rudi Allé!

Lisette Condoleer dat meisje in onze naam. Wanneer is de verrassing.

Astrid *(schrikt)* Hoe weet jij dat?

Lisette Wat?

Astrid Van die verrassing?

Lisette Dat hebben jullie juist gezegd.

Laurent De verAssing, Astrid. De verAssing van Roger!!

Martine André!

Laurent André!

Astrid Wie?

Laurent Mijn schoonvader!

Astrid Ah, die André!

Astrid/Laurent Dinsdag/woensdag

Astrid/Laurent Woensdag/Dinsdag

Lisette Dinsdag én woensdag?

Rudi André was een heel corpulente man...

Martine Dinsdag OF woensdag. Ze zijn nog aan het zien wanneer het crematorium vrij is.

Lisette Maar waarom mochten wij daar niks van weten?

Martine Gij mocht dat wel weten.

Lisette Nee, want toen we binnenkwamen, zei ge: “het moet een groot geheim blijven. Pa en ma mogen absoluut niks weten”.

Martine Ah ja...

Astrid Dat vind ik een goeie vraag.

Laurent Omdat gij zo gevoelig zijt, hè ma. Gij zou u dat allemaal veel te veel aantrekken.

Lisette Ja, da’s waar. Merci, kinderen. Ik trek mij zo’n zaken inderdaad allemaal veel te veel aan. Ik vind dat verschrikkelijk. En dan dat viske... ocharme...

Laurent Ja, maar we moeten verder.

Rudi Flipper had dat zo gewild.

Laurent En Desiré ook...

Lisette Désiré?

Martine André!

Laurent André! Ja... ik vergeet zijn naam altijd. Ik zei altijd “papa” tegen hem.

Lisette Hoe? Ge had hem toch nog nooit gezien?

Laurent Nee, als ik over hem sprak tegen... Ellen.

Astrid Wie is dat nu weer.

Laurent Mijn vriendin, Astrid. Mijn vriendin waarover ik u al zoveel verteld heb...

Lisette Ik begrijp het.

Martine Serieus?

Lisette Het leven is te kort.

Marc Dat moogt ge zeggen, dat moogt ge.

Lisette Maar goed, genoeg getreurd! Wij zijn hier voor iets heel anders. Ik wilde daar eigenlijk met Martine eens over spreken, omdat zij de oudste dochter is. Maar het treft dat jullie hier allemaal zijn.

Marc Ga zitten.

Rudi Ik zal opschuiven.

Rudi wil in de zetel gaan zitten.

Martine Nee! Gij blijft daar.. Hier, make, zet u maar op mijn plaats. Laurent, zet gij u in de zetel. Ik zal mij wel op die stoel zetten. Marc, laat onze pa daar eens zitten.

Iedereen verandert van plaats. Marc zoekt even rond, maar ziet dat er voor hem geen plaats meer is. Hij blijft staan.

Rudi Zet u naast mij, Marc. We zitten als schoonzonen al in hetzelfde schuitje, dan kunnen we ook wel op hetzelfde krukje zitten.

Marc gaat zitten, maar het krukje is veel te klein voor de twee mannen. Ze proberen even, maar het lukt niet. Tenslotte proberen ze op elkaars schoot, maar wanneer ze beseffen wat ze aan het doen zijn, springt Marc snel terug recht.

Martine Marc, alstublieft. Neem gewoon een stoel

Marc neemt een stoel.

Lisette Goed, dus waarom wij hier zijn. Jullie hebben er waarschijnlijk niet meer aan gedacht, maar over vier maanden zijn uw pa en ik 45 jaar getrouwd.

Martine Nee!

Astrid Echt?!

Laurent 45 jaar al. Amaai!

Lisette *(tegen Gust)* Ziet ge 't dat ze het vergeten zijn.

Gust Ja, dat was...

Lisette Gust! Ik zou graag hebben dat jullie, onze zoon en dochters voor ons een feest organiseren. Een verrassingsfeest.

Rudi Een verrassingsfeest.

Lisette Ja. VeRRassingsfeest, geen veRassingsfeest zoals voor Roger.

Marc Desiré

Martine André

Astrid *(drinkt)* Santé.

Lisette Daarom heb ik jullie naar hier laten komen, zodat we dat samen allemaal tot in de puntjes kunnen regelen.

Laurent Jullie verrassingsfeest?

Lisette Ja.

Laurent Dat wilt gij samen met ons regelen?

Lisette Ja.

Laurent Maar dan is het geen verrassingsfeest meer.

Marc Ah nee, dan is het gewoon “een feest”.

Gust Dat heb ik...

Lisette Gust! Dat weten jullie. En dat weten wij. Maar dat moeten de mensen toch niet weten! We organiseren het feest samen. Ik zeg... wij zeggen wat ik graag... wat wij graag zouden willen. Dan zijn jullie zeker dat het feest helemaal is zoals ik... zoals wij het graag willen.

Rudi Maar waarom noemt ge het dan een verrassingsfeest.

Lisette Ssst, Rudi *(onderbreek mij nu niet)*... Tegen de mensen kunnen we dan zeggen: “och, wat een dankbare en goede kinderen hebben wij toch. Achter onze rug zo’n groot verrassingsfeest in elkaar steken. Ge moet het maar doen. Wij wisten compleet van niks. We waren helemaal van ons melk” En dan gaat iedereen jaloers zijn, omdat zij zo geen kinderen hebben als wij. Omdat hun kinderen geen verrassingsfeest voor hen organiseren. Verstaat ge?

Daar moet iedereen heel even over nadenken.

Astrid Ah ja. Op die manier...

Laurent Jaja...

Lisette En ik weet het: 45 jaar wordt normaal niet gevierd. Maar dat maakt het juist origineler. En “de verrassing des te groter”, verstaat ge.

Laurent Jaja... op die manier...

Astrid Jajajaja...

Martine Goh... ge moet er maar opkomen, zeg...

Lisette Natuurlijk moeten de ideeën van jullie komen. Ik zal alleen hier en daar lichtjes bijsturen waar nodig. Dus hoe zien jullie zo'n feest. Astrid?

Astrid Ik? Voor mij blijft dat eigenlijk gelijk.

Laurent Voor mij eigenlijk ook.

Martine Het is uw feest, hè make. Zeg maar wat ge wilt.

Lisette Nee, hè! Zo gaat die vlieger hier niet op! Het gaat niet weer zo zijn dat ma alles moet beslissen en alles mag regelen. Ik wil graag weten hoe jullie dat feest zien. Dus.... Bijvoorbeeld: gaan we een zaal huren?

Astrid Dat is een goed idee.

Martine Een zaal huren? Waarom niet.

Laurent Dan hebt ge de minste kopzorgen.

Lisette Of doen we het bij iemand thuis.

Martine Dat kan natuurlijk ook.

Rudi Ah ja, thuis is ook wel plezant.

Marc En ge moet niet meer ver rijden, dat moet ge niet.

Lisette En doen we dat dan bij ons?

Laurent Bij jullie zou dat kunnen.

Astrid Dat zou plezant zijn.

Martine Origineel, in het ouderlijk huis.

Lisette Of bij iemand van jullie?

Astrid *(tegen haar zin)* Ja...

Laurent Ja, bij mij is het wat te klein vrees ik.

Astrid Bij ons is er te veel rommel.

Martine Rommel?

Astrid Awel ja, Rudi is nieuwe vloer aan het leggen in onze living.

Lisette Nog altijd?

Rudi Ja, dat neemt wat tijd in beslag.

Astrid Veertien maanden! Wij zitten al veertien maanden met onze botten in de zetel naar "Thuis" te kijken.

Rudi Zo een vloer dat legt z'n eigen niet, hè.

Astrid De tegels liggen al een jaar klaar in de gang. Is dat nu zo moeilijk om daar eens een paar dagen werk van te maken?

Rudi Als gij het allemaal zo goed weet, legt gij hem dan!

Astrid Het zou rapper gedaan zijn dan nu!

Rudi Als ge zo goed vloeren kunt leggen als dat ge het kunt uitleggen, zal dat zeker geen probleem zijn.

Astrid Weet ge wat daarvan is, ik zal het aftrappen. Dan moet ge geen tegels leggen. Dan blijft ge maar gelijk een buffel in het zand zitten tot ge doodvalt van stoflong.

Rudi Awel, tràp het dan af, hè! Gij blijft maar beloven, maar ge doet het nooit .

Astrid *(oog in oog, dreigend)* Daag mij niet uit, hè Rudi!

Het gesprek valt stil. Rudi en Astrid wenden zich boos van elkaar af. Iedereen heeft met stijgende verbazing de ruzie gevolgd en kijkt nu sprakeloos naar Rudi en Astrid.

Lisette Misschien beter niet bij Rudi en Astrid....

Laurent Anders hier bij Martine?

Martine Wat?

Astrid Awel ja, Laurent. Dat is geen slecht idee.

Martine Wat?

Astrid Dat feest kan het beste hier doorgaan. Gij hebt veel plaats.

Martine Veel plaats? Zie ons hier zitten op een hoop. Er zijn haringen die meer plaats hebben in hun ton dan wij in onze living.

Lisette Martine, ge zijt weer aan het overdrijven. Ik vind dat een heel goed plan. Het feest gaat door bij onze oudste dochter. Merci, Martine, dat ge dat zo spontaan hebt aangeboden. We gaan dat later niet vergeten, verstaat ge *(geldgebaar)*...

Martine Maar ik ga niet staan koken, hè.

Marc Koken, daar ben ik nu ook wel geen held in, dat ben ik dat.

Astrid Wil ik wat hapjes maken?

Lisette *(snel)* Och god, nee!! *(herpakt zich)* Nee, kind. Dat is heel vriendelijk, maar dat hoeft niet. Uw papa zal wel een traiteur regelen, hè Gust...

Gust Euh.. ja.

Astrid Anders met plezier, hè.

Rudi Laat het zijn, Astrid! De mensen herinneren zich allemaal nog heel goed uw feestdiner van Kerstmis 2014. Heel de familie op spoed met een voedselvergiftiging.

Astrid Dat was die vervallen kaviaar! Daar kon ik niks aan doen.

Rudi De deksel van de blikjes stond zo bol als een ei en er stond op "Houdbaar tot 1998". Ge hadt dat toch wel kunnen vermoeden, hè Jeroen Meus!

Astrid Er stond op "Ten minste houdbaar tot". Dat blijft altijd nog langer eetbaar dan wat op het blik staat.

Rudi Ja. Maar geen 16 jaar! Ge moet dat in de vuilbak gooien als de vervaldatum voorbij is.

Astrid Uw vervaldatum is al 26 jaar voorbij! Gooi ik u daarom in de vuilbak.

De sfeer is weer even onwennig. Niemand weet hoe te reageren op de ruzies tussen Rudi en Astrid.

Marc Wij hebben een nieuwe diepvriezer gekocht. Een zanussi... Wij vriezen veel eten in.... Dan blijft het langer goed, dat blijft het.

Astrid Awel, steek hém daar dan maar in uwe Zanussi. Eens zien of hij goed blijft... Ik denk het niet. Al steekt ge hem in 20 Zanussis

Martine Goed... Locatie: hier bij ons dan maar. Eten: een traiteur. Dan....

Laurent De genodigden. Wie mag komen?

Marc Schrijf dat op een blaadje papier, dan hebt ge een overzicht, dat hebt ge.

Martine geeft pen en papier aan Laurent. Laurent schrijft.

Lisette Wie we ook vragen, het is van groot belang. Wat zeg ik? Van levensbelang dat mijn zuster niks over dat feest te weten komt.

Laurent Tante Lucienne?

Lisette Tante Lucienne.

Astrid Och god, nee. Zeker niet!

Lisette Als zij komt is het toch maar om op alles commentaar te geven en te zagen. Die madame denkt dat ze meer is dan wij, omdat zij met een notaris getrouwd was. Dus wat we ook doen: geen Lucienne!

Laurent Ik denk dat we het daar allemaal mee eens kunnen zijn.

Lisette Trouwens, sinds Astrid heeft overgegeven in haar Louis Vuiton sakosj is Lucienne er zelf ook niet meer zo op gebrand om naar onze familiefeesten te komen.

Laurent Goed gedaan, Astrid. *(vuistje, maar Astrid kent dat niet en schudt met de vuist van Laurent)*

Gust Dan moet we.... eens tellen.

Lisette Gust! Dan moeten we eens tellen. Wij zijn al met zeven. Mijn vier zusters en mijn broer. Min Lucienne. Dat zijn er twaalf min één elf. En hun mannen en vrouw, dat zijn er...

Astrid Elf en vier? Vijftien.

Martine Veertien!

Astrid Veertien?

Martine Astrid, nonkel Leo gaat niet meer meekomen, hè!

Astrid Ah nee, die is dood. Dat was ik vergeten. *(lacht, de champagne doet zijn werk)* Nee, die gaat niet meer meekomen! *(lacht, herpakt zich)* Oh, foei...

Marc Gaan de andere tantes dan niks tegen tante Lucienne zeggen? Want daar komt misschien ambras van, dat komt er.

Lisette Neenee, ik zal die wel briefen. Niemand wil Lucienne erbij, dat weet ik zeker.

Marc Dus veertien.

Lisette En dan nog mijn vriendinnen van de KVLV. Die zijn met twaalf.

Marc Zesentwintig.

Lisette *(teft)* Twee... vier... zeven van hen nog met partner.

Marc Drieëndertig.

Lisette En die van de keramiek, die zijn met acht, plus hun mannen, dat zijn er zestien, dat maakt negenenvertig. En dan de dames van

het kantklossen, die zijn met zes, plus partner, behalve Denise, want Jacques is dood. Dat zijn er zesenvijftig.

Astrid Amaai (*drinkt*)

Lisette En dan de cursisten waar ik Engelse les mee volg.

Rudi Volgt gij Engelse les?

Lisette Joe may be gerust! De first year wel nog maar. But anyway, we zijn met veertien. Ik zou er maar drie willen uitnodigen, maar dan gaan die andere kwaad zijn.

Astrid Ah ja... waar tlekt ge de gerns...grens

Laurent Dus veertien cursisten Engels. Mét partner

Lisette No, you! Have you fallen on your head! No partners! Just the... just zichzelf.

Marc Dat zijn er zeventig, on the kop.

Lisette En Francine, Josiane en Gerda nog waar ik soms mee ga kienen. Dat is wel al bijna een jaar geleden, maar vraag ze toch maar. Anders zouden die wel zeggen...

Marc Drieënzeventig

Martine Waar ga ik die allemaal zetten...

Laurent Pa, moet gij niemand vragen?

Lisette Ja, natuurlijk, hè Gust. Het is toch ook uw feest!

Gust Ik zou dan...

Lisette Aan uwe kant zijn nog een broer en een zus. (*telt*) Drieënzeventig en drie, want tante Monique is alleen, dus...

Astrid Vijfenzestig...

Rudi Bijna.

Marc Zesenzeventig, Astridje...

Laurent Nog iemand?

Gust Ik zou nog graag Jos en Marcel van de petanque-club uitnodigen.
Dat zijn mijn twee beste vrienden.

Lisette Ah nee, hè Gust! Hoe ver zou ons dat wel niet leiden!

Gust zwijgt, Marc klopt begripvol op zijn knie.

Astrid En moeten we de negen en nitchen ook vragen?

Martine De neven en de nichten?

Astrid Nee, dat gaat ons te ver leiden...

Lisette Maar de buren wel. Jean en Irma, Claude en Francine, Mia...
Laat ons zeggen, ook met acht.

Rudi Vergeten we dan écht niemand?

Martine Als ik dat hier allemaal zo in de rapte mee optel, dan komen we
aan bijna vijftig man!

Marc Vierentachtig.

Martine Marc! Waar moet ik die allemaal zetten? Een paar hier, een paar
in de berging en de rest op de zolder zeker.

Marc We zouden een tent in uwe hof kunnen zetten, dat zouden we..

Laurent Ah, tof! Een tent in de hof.

Lisette Een tent?

Marc *(vraag)* Nee?

Lisette EEN TENT??

Nee *(bevestiging)* Nee...

Lisette Mijn huwelijksverjaardag is geen circus, Marc. Dat feest gaat niet
door in een tent! Wat gaat dan het volgende zijn? Een optreden
van Bassie de clown?

Martine Ik vrees toch dat er niet veel anders zal opzitten, ma. Ik krijg al
dat volk hier niet gezet.

Laurent En als we er nu een tuinfeest van maken? We houden het feest in uw tuin. Die is groot genoeg. En het is een mooie tuin.

Marc Dat zou ik geloven. Ik steek er genoeg werk in, dat steek ik dat..

Martine En als het regent?

Rudi (tegen Astrid) Wat denkt ge, Sabine? Gaat het regenen die dag?

Astrid reageert niet, ze slaapt al half.

Laurent We voorzien een tent (*reactie Lisette*) voor als het zou regenen. Maar een mooie tent, hè ma. Dat zijn er tegenwoordig van die heel stijlvolle witte. Als het mooi weer is, komen we niet in die tent.

Lisette Ok, dan.

Astrid (*schiet wakker*) Zeg!

Martine Wat is er Astrid.

Astrid Wij zijn iemand vergeten!

Lisette Wie?

Astrid De dochter van André!

Marc Wie?

Astrid (*wijst naar Laurent*) De dochter van zijn overleden schoonvader!

Lisette Och, da's waar! We hebben gezegd dat wij met 7 zijn, maar we zijn met 8. Ellen is er nu natuurlijk ook!

Laurent Wie?

Martine Awel, uw lieve schat Ellen!

Laurent Ah die! Ja natuurlijk. Nu was ik even haar naam vergeten...

Lisette Ik hoor het al... Het feest is pas over drie maanden. Laat die 7 maar staan... De kans dat die Ellen dan weer passé composé is, is groot!

Laurent Zeg!

Astrid *(dronken)* Ja, Raurent, daar is nu wel iets van, hè... *(lacht)*

Rudi Astrid. Dat zijn Laurent zijn zaken. Moei u daar niet mee.

Astrid Och Ludy! Fuck you.

Lisette Astrid!

Astrid Laat die zeven staan. En als Raurent dan toch een lief heeft *(kijkt naar Rudi)* dan zal er iemand anders moeten afvallen...

Martine Zeg mensen, drinkt, hè.

Astrid Nee, het is genoeg geweest. Ik word daar slaperig van. Ik heb al twee glazen op. Ik moet echt, écht geen meer hebben, dank u.

Martine Zeker?

Astrid *(ze pakt de fles en schenkt zichzelf bij)* Nee gij! Schenk nog maar eens bij! Schol! Als ge niet poept geraakt ge niet voll!

De anderen weten niet wat ze horen. Laurent neemt de fles uit de handen van Astrid, die ze met moeite loslaat.

Lisette Dan moeten we nu alleen nog maar beslissen over onze cadeau.

Laurent Maar dat moeten we misschien toch maar bespreken als jullie er niet bij zijn?

Lisette Wij zullen ons wel efkes afzonderen, want dat is iets wat jullie moeten bespreken waar wij niet bij zijn. Gust! *(ze doet teken dat Gust bij haar moet in de keuken gaan staan)*

Gust Ja.

Lisette Doe maar. *(af in keuken)*

Martine Ja... een cadeau... Wat vinden jullie? Astrid? Astrid!!

Astrid was volop bezig met in slaap vallen door de champagne.

Astrid *(schiert wakker)* Ik zou tante Lucienne niet vragen! Zie dat ze haar sakosj bijheeft...

Laurent Dat was al beslist, Astrid. We zitten bij het cadeau.

Astrid Ah ja, de gateau

Rudi Het cadeau, zatte kwakkel.

Astrid *(staat dreigend recht)* Sebiet een cadeau op uw bakkes, jong!

Door recht te staan voelt ze hoe dronken ze is.

Astrid Ik zal terug gaan zitten.

Martine Iemand een idee?

Lisette *(deur keuken open)* Misschien een kleine tip: ik reis graag...

Marc Iets voor op reis, dus...

Lisette *(deur keuken open)* En ik ben altijd al eens naar Spanje willen gaan...

Marc Valiezen, misschien...

Lisette *(deur)* In het bijzonder Loret De Mar.

Laurent Ik had gedacht aan...

Lisette *(off)* Een dag of tien.

Laurent *(roept)* Een reis naar Loret De Mar. Is dat wat ge wilt ma?

Lisette *(off)* Ik zeg niks!

Laurent Ik had eerder gedacht *(stiller)* aan een ballonvaart.

Martine Aan wat?

Lisette *(off)* Aan wat?

Laurent *(roept)* Ma, stop met afluisteren! *(stiller)* Een ballonvaart.

Astrid *(lacht)* Varen met een ballon... Allé, Laurent, dat kan toch niet. Gij wilt zeggen met een kajak! Varen met de kajak.

Martine Ge gaat hen voor hun 45ste huwelijksverjaardag toch niet in een kajak op de Lesse zetten zeker!

Laurent Maar nee! Met een luchtballon de lucht in. Onze pa is al jaren aan het zeggen dat hij de streek eens graag vanuit de lucht wil zien.

Rudi Dat zal Gust zeker zien zitten. Nog eens goed van de grond gaan.

Marc Ik vind dat ook een heel origineel cadeau, dat vind ik dat.

Astrid is in slaap aan het vallen.

Laurent Dan doet we het zo. Ok voor u, Martine?

Martine *(niet overtuigd)* Ja zeker...

Laurent En voor u, Astrid? Astrid??

Astrid slaapt.

Martine *(roept)* Astrid!!!

Astrid schiet wakker. Ze gooit in een reflex haar glas achter zich. Het valt ergens achter de zetel stuk op de grond. Lisette en Gust op.

Astrid *(ze springt recht)* Sorry, Martine. Ik was in slaap gesukkeld.

Martine *(blijft rustig)* Ik zag het.

Astrid Dat is van die champagne. Ik zei het nog. Ik kan daar niet tegen. Ik word daar slaperig van.

Martine Hoe is het mogelijk van Astrid haar glas dan toch te blijven bijvullen, Marc

Marc Maar dat heeft ze zelf gedaan, dat heeft ze dat...

Astrid Ik zal het direct opruimen. En ik koop u een nieuw glas.

Martine Val Saint Lambert

Astrid Oei. Hebben ze dat in de Blokker? Ik zal in de week eens gaan kijken. Waar vind ik de borstel? En een vuilblik.

Marc In de keuken, Astridje. Ik zal het gaan halen.

Martine Marc, blijf zitten. Astrid is groot genoeg om dat zelf op te ruimen.

Astrid Dat is van die sam.. champagne, hè..

Astrid trekt de keukendeur open. Lisette staan voorovergebogen door het sleutelgat te kijken. Gust staat met zijn hand aan zijn oor te luisteren.

Lisette Enfin, Gust! Zo luistervinken.

Gust Maar ik moest...

Lisette Gust! Zijn jullie eruit wat Lorret... wat ons cadeau betreft?

Marc Jaja, Lisette. Gust, ge gaat heel content zijn, dat gaat ge.

Gust Ja?

Lisette Gust! Kunt ge geen tipje geven, Marc.

Marc Ik verklap niks. Maar ge gaat "ze zien vliegen".

Lisette Natuurlijk. *(tegen Gust)* We gaan met het vliegtuig.

Marc Ge zult wel zien, dat zult ge dat.

Lisette We moeten ook zorgen dat de burgemeester langs komt.

Rudi Dat is volgens mij alleen als ge vijftig jaar getrouwd zijt.

Marc Dat denk ik ook. Die komt alleen bij Gouden Bruiloften.

Lisette Dat kan mij niet schelen, ge kunt zien dat de burgemeester hier is. Met minstens één schepen én een cadeau van de gemeente. En... ik wil een tinnen schotel.

Marc Van de gemeente?

Lisette Nee, van jullie.

Gust Is dat nog...

Lisette Gust! Ik wil een tinnen schotel! Zo lang als ik weet hing er in mijn ouderlijk huis een tinnen schotel van de zilveren jubileum van mijn vader en moeder op de schouw. Ik wil dat ook.

Rudi Een schouw?

Lisette Een schotel!

Rudi Schei uit!

Gust Ik denk niet...

Lisette Gust!! Is dat nu zoveel gevraagd? Wat is dat toch met u, dat gij altijd zo averechts wilt doen! Ik vraag ocharme maar één ding: een simpel tinnen schotelke en gij begint weer moeilijk te doen. Maar gij van de andere kant wel de halve petanqueclub willen uitnodigen! Zijt ge niet beschaamd! Gij denkt alleen maar aan uw eigen! Egoïst!

Astrid komt aan de keukendeur..

Astrid Ik voel mij niet goed.

Lisette O, in godsnaam!

Astrid Ik denk dat ik moet overgeven.

Lisette Zet mijn sakosj daar weg!

Lisette pakt snel haar handtas weg. Astrid loopt af in de gang.

Laurent *(tegen Rudi)* Moet gij eens niet gaan kijken?

Rudi Nee. Wie zijn gat brandt moet op de blaren zitten. Mensen die teveel drinken, ik kan er niet tegen *(hij kapt zijn blik bier achterover)*

Gust Maar Rudi...

Lisette Gust! Hij heeft gelijk. Een vrouw moet zoveel niet drinken dat is vulgair. *(ze kapt haar glas cava achterover)*

Martine In godsnaam. Ik zal wel gaan kijken.

Laurent Ik zal dat glas opruimen.

Laurent af in de keuken. Martine af in de gang. Rudi, Marc, Gust en Lisette.

Marc Alles is toch ok tussen jullie?

Lisette *(kijkt naar Rudi)* Waarom zou het niet ok zijn tussen Rudi en mij?

Marc Ik bedoel: tussen Rudi en Astrid.

Lisette Waarom zou het niet ok zijn tussen Rudi en Astrid? Hebben jullie problemen?

Rudi Helemaal niet. Waarom denkt ge dat?

Lisette Ge gaat toch niet scheiden, hoop ik?

Rudi Maar nee!

Lisette Want dat is een schande die ik niet aankan! Wat zouden de mensen wel niet zeggen!

Rudi We gaan niet scheiden, Lisette. Ik zie die graag, hoor. Soms werkt ze wat op mijn zenuwen. En ik waarschijnlijk ook op die van haar. Maar is dat niet in elk huwelijk zo?

Gust Ja

Lisette Maar jullie doen toch zo bruto tegen elkaar.

Rudi Ja? Dat is mij nog niet opgevallen. In elk geval ik zou ze niet kunnen missen. En zij mij ook niet, hoor. Met haar grote mond.

Lisette Ziet ge 't wel. Ge moet geen ruzie stoken in perfect gelukkige huisgezinnen, Marc. Dat trekt er niet op.

Gust Ik denk niet dat Marc...

Lisette Gust! Gij moet niet denken. Dat zal ik wel voor u doen.

Gust Ja.

Lisette Hoe zit dat met Laurent en die Ellen? Weten jullie daar meer van?

Rudi Wie?

Lisette Ellen! Dat lief van Laurent.

Rudi Ah ja, die...

Lisette Wat is dat voor een meisje? Jullie kennen die?

Marc Ja...kennen... wat is kennen...

Lisette Wat doet die van job.

Marc Ja, wat doet die ook weer. Ik zou het duizend keer zeggen, dat zou ik... Weet jij het nog, Rudi, wat Ellen doet?

Rudi *(denkt na, ziet het kapotte glas)* Dat is een ding... een glas...blaaster...

Lisette Een wat?

Marc Een wat?

Rudi Een glasblaaster. Die blaast. Glas.

Marc Rudi...

Lisette Wat is dat nu voor een job.

Rudi Ja... ze vond geen ander werk. Alleen dat.

Lisette Waarom vond ze geen ander werk.

Rudi *(krijgt er weer plezier in)* Omdat ze invalide is.

Lisette Het lief van Laurent is invalide?

Rudi Ja...

Lisette Wat heeft ze dan?

Rudi Ze mankt.

Lisette Ze mankt?

Rudi Ja.

Lisette Hoe komt dat?

Rudi Omdat ze... tussen de lift heeft gestoken.

Lisette Wat?

Marc Wat?

Rudi Ja, Laurent heeft ons dat toch verteld, Marc.

Marc Dan zal ik efkes niet aan het opletten geweest zijn, dat zal ik dat.

Rudi Als kind woonde ze in een appartement en..

Lisette Waar?

Rudi Ja, echt waar.

Lisette WAAR? Waar woonde ze.

Rudi Awel, in een appartement...

Lisette Maar waar, Rudi? Waar? Waar bevond zich het appartement?

Rudi *(ziet zijn blikje bier)* in ... Bierbeek.

Marc Och god...

Lisette En daar heeft ze tussen de lift gestoken.

Rudi Ja, ze stond half in de lift en toen gingen de deuren dicht en haar been stak er tussen.

Lisette En dan is die lift omhoog gegaan?

Rudi Juist.

Lisette Maar dat overleeft toch niemand!

Rudi *(beaamt)* Nee... *(besef)* Nee! Maar haar vader stond gelukkig in de lift. En hij heeft juist op tijd op de noodstop kunnen duwen. Godzijdank dat hij er was, René.

Marc André!

Rudi Dat was een zicht, hoor. Dat kind hing ocharme op haar kop aan de buitenkant van die lift, terwijl haar beentje aan de binnenkant stak. André heeft dan die deuren geforceerd, maar daar ook niet bij nagedacht dat dat kind in de lucht hing te bengelen. Het is dan nog met haar kopke op de grond gevallen. Een bloedbad, was het! Dat beentje verbrijzeld, polskes verbrijzeld, schedelbreuk, hersenschudding.... Ze hebben dat terug wat kunnen oplappen, maar helemaal in orde is dat nooit meer gekomen. Dus nu mankt ze met haar rechterbeen. En haar rechterarm marcheert ook niet meer.

Lisette Heel haar rechterkant dus.

Rudi De volledige rechtse kant, Lisette. Niks meer mee aan te vangen. Ze heeft bij de laatste verkiezen op Bart De Wever moeten stemmen om toch nog een klein beetje rechts te kunnen zijn.

Lisette Het schaapke, toch... Hoe oud was ze toen?

Rudi Bij de verkiezingen? 25 jaar.

Lisette Toen ze haar accident had, Rudi.

Rudi Achtenhalf...

Lisette Wat een miserie toch. En dan nu haar papa verliezen door nog zo'n stom accident...

Marc Oei, had die ook een accident?

Rudi Met de trapladder en het aquarium, hè Marc.

Marc Ah ja, dat accident! Erg!

Lisette En haar moeder?

Rudi Goh, dat is nog zoiets, die ...

Marc *(onderbreekt snel)* Die leeft nog en is perfect in orde!

Rudi Ja?

Marc Ja, Rudi. De mama is kerngezond. Nooit een accident gehad. Ze neemt nooit de lift. Ze heeft zelfs nog nooit op een trapladderke gestaan, dat heeft ze niet.

Lisette Dat mens heeft een schrik gepakt van liften natuurlijk. En nu ook van trappen waarschijnlijk.

Rudi Ambetant, hoor. Want ze woont op 't zesde...

Lisette Hoe geraakt die dan boven?

Rudi en Marc bekijken elkaar. Daar is geen oplossing voor.

Rudi Ze moeten haar naar boven trekken met een katrol...

Lisette Wat??

Marc Rudi! Nee, nu is hij ermee aan het lachen. Ze durft de trap wel nog nemen.

Lisette Ik dacht al... Dat is niet om mee te lachen, hè Rudi. Zoveel miserie dat dat mens heeft. Hoe heet ze?

Marc *(snel)* Dat weten we niet, hè Rudi!

Rudi *(fier)* Jawel... Andrea

Marc Mensen toch...

Lisette Dus... André en Andrea?

Rudi *(beseft)* Ja, dat wilt nu lukken, hè Marc.

Marc Ja, dat wilt lukken. Als ge het zou verzinnen op toneel zouden de mensen zeggen "het is te ongeloofwaardig"

Lisette En onze Laurent ontfermt zich zo over dat gehandicapt meisje? Dat had ik van hem niet verwacht. En zelfs nu in deze tijd van rouw blijft hij bij haar.

Laurent op met stoffer en blik. Hij veegt het glas op. Lisette bij hem.

Lisette Ik ben zo fier op u, jongen!

Lisette omhelst Laurent, die stoffer en blik nog altijd vastheeft.

Laurent Niet overdrijven, hè ma. Een paar glasscherven opruimen, dat kan iedereen.

Lisette Niet iedereen. Ellen kan het ocharme niet meer.

Laurent Wie?

Lisette Wat een geluk dat ze u getroffen heeft.

Laurent Wat?

Rudi *(naar Laurent)* Wij zijn zo fier op u, Laurent. Gij zijt zo een goeie mens!

Rudi omhelst Laurent. Lisette is ontroerd. Laurent weet niet wat er gebeurt.

Gust Maar glasblazen kan ze wel nog?

Laurent Hè?

Lisette Gust! ... Maar dat is waar. Hoe kan ze dan glasblazen?

Laurent Glasblazen?

Rudi Ze doet dat niet met haar benen, hè Lisette.

Lisette Nee, maar haar rechterarm was ook niet meer bruikbaar?

Laurent Wie zijn rechterarm?

Rudi Ja, maar ze helpen haar daarmee. Er zit altijd iemand naast haar die die blaaspijp in haar mond steekt, zodat zij kan blazen.

Lisette Ze kan dat zelf niet in haar mond steken om te blazen?

Rudi Nee.

Lisette *(wrijft Laurent over de arm)* Jongen, toch...

Rudi Maar eens erin, blaast ze gelijk de beste. Een Schotse doedelzakspeler is er niks tegen, hè Laurent!

Laurent Over wie gaat het?

Rudi De glazen dat die al geblazen heeft, hè! Ze is zelfs hofblaaster voor het paleis.

Laurent Hofblaaster.

Marc Rudi...

Rudi Het glasservies van Mathilde en Filip? Ellen heeft het geblazen!

Lisette Het is niet waar!

Laurent Ellen?

Rudi Awel, uw Ellen, hè Laurent. Onze lieve schoonzus.

Laurent begrijpt dat hij midden in een leugen van Rudi is terecht gekomen. Boze blikken naar Rudi.

Lisette Gij kunt zorgen dat ge ze meebrengt, Laurent. Dat is een meiske uit de duizend. Als gij met zo'n handicap nog glazen kunt blazen voor de koning, dan moet ge uit heel speciaal hout gesneden zijn.

Rudi Zeg maar gerust "uit speciaal glas geblazen", Lisette!

Martine en Astrid terug op. Astrid ziet er ellendig uit.

Astrid Ma?

Lisette Ja?

Astrid Mogen we naar huis gaan?

Lisette Foei, Astrid! Ge moest beschaamd zijn! Zoveel drinken. Ik wil nu niemand in de familie voortrekken. Maar als ik hoor wat voor een moedig en hardwerkend meisje Ellen van Laurent is, dan moogt gij daar toch wel een voorbeeld aan nemen.

Astrid Wie?

Lisette Bon, daarmee is alles gezegd. Wat betreft ons feest: regel het verder maar op het beste. Kom Gust.

Lisette af.

Gust Goeienavond allemaal. Het was plezant om nog een keer bij te praten

Lisette *(terug op)* Gust!

Gust Ja...

Gust af.

Lisette Wat die cadeau betreft. Durft mij niet in een luchtballon te zetten. Ik verwittig u! Het is ofwel Lorette de Mar, ofwel een nieuw glasservies! Geblazen door Ellen. Hetzelfde als dat van Mathilde. *(tegen Laurent)* En ik wil het persoonlijk van Ellen de hofblaaster ontvangen. Dus ge kunt zien dat het aanblijft tussen jullie. Goeienavond.

Lisette af

Laurent Hofblaasster?

Rudi Ja, wij gaan dan ook maar eens zien.

Laurent Hofblaasster??

Rudi Kom, Astrid.

Laurent Rudi, wat hebt gij ons ma allemaal wijsgemaakt!

Astrid Ik word precies terug wat mottig.

Martine Het is niet waar, hè...

Rudi Astrid, kom mee of ge gaat te voet!

Rudi af.

Astrid Wacht, Rudi.

Astrid af. Laurent terwijl hij weggaat:

Laurent Rudi, wat hebt gij nog allemaal gezegd?

Martine Wacht, ik zal u uitlaten.

Martine af.

Marc Dat wordt een top-feest! Dat wordt het...

Geluidsopname om kledingwissel en decoraanpassingen te overbruggen

- 1. Dag Lisette. Het is Huguette. Wij hebben uw uitnodiging gekregen en wij zullen heel graag aanwezig zijn op uw feest.*
- 2. Dag Lisette en Gust. Wij ontvingen jullie prachtige uitnodiging en zullen er zeker zijn.*
- 3. Dag Lisette. Francine, Gerda en ik hebben uw uitnodiging ontvangen. Ik zou zeggen 45: KIEN! Wij, de dames van de kien komen zeker! En ons mannen komen graag mee. Tot dan!*
- 4. Lisette en Gust. Hier worden potten gebroken! Verstaat ge? Potten gebroken!! Van Keramiek, hè! Ik bel in naam van de dames van de keramiek. Wij willen dit feest uiteraard niet missen en wij zijn er zeker bij.*
- 5. Dag Lisette. Het is om te melden dat de dames van de KVLV en de nog in leven zijnde echtgenoten zeker aanwezig zullen zijn op jullie feest. Hartelijk dank voor de uitnodiging*

6. *Haai Lisette en Gust. It is for to say that we from the Inglisj lesson will zeker be there at the party for de birthday of your wedding. Tenk joe for the... for the dinge... the uitnodiging, hey! Baai! See you later aligator.*

Deel 1 – bedrijf 2

Achter het raam is versiering van het tuinfeest te zien. Martine en Marc zitten elk in een zetel. Marc slaapt een snurkt, Martine moet zich duidelijk beheersen. Ze wacht. Na een tijd...

Martine Marc!

Marc schrikt wakker.

Martine *(kwaad)* Het was weer te denken.

Marc *(sussend)* Martineke...

Martine Marc, het was te denken.

Marc Ok, ze zijn wat later. Misschien moesten ze...

Martine “Wat later”?? Meer dan tien minuten! Wij doen al die moeite om dat hier in orde te krijgen. Zij moeten zich er allemaal niks van aantrekken. Wij zorgen voor de drank, de hapjes, de versiering. De traiteur is al geïnstalleerd in onze keuken. Er zijn zelfs al gasten gearriveerd!

Marc Uw tante Huguette en nonkel Edward. Die zijn altijd te vroeg, dat zijn die.

Martine Het enige wat ik aan mijn broer en zus heb gevraagd is om wat vroeger naar hier te komen, zodat we het liedje nog eens konden oefenen. Half zes was gezegd. Het is twintig voor zes! Voorbij!

Marc Ze zullen direct wel hier zijn.

Martine Ons ma en pa, die zullen direct hier zijn, ja!

Laurent binnen via de keuken.

Marc Ah, voila

Martine Laurent!

Laurent Ik ben maar via de tuin gekomen.

Marc Dat is de bedoeling, daar is het te doen.

Martine Dat is ook niet van uw gewoonte om er als eerste te zijn.

Laurent Ik ben niet de eerste. Tante Huguette en nonkel Edward zitten al in uwe hof.

Martine Dat weet ik. En de andere genodigden gaan binnen een goed kwartier ook arriveren. Half zes was toch gezegd?

Laurent Ik weet het, we zijn te laat, maar Sam had nog werk in de badkamer.

Martine Sam?

Laurent Ja. Ik heb mijn lief meegebracht, zoals afgesproken.

Marc Sam?

Martine Ja, van Samantha, hè Marc. Maar ge weet wat we hebben afgesproken, Laurent. Vandaag heet ze Ellen en niet Sam. Ons ma verwacht een invalide glasblaaister, dus ik hoop dat dat meisje wat acteertalent heeft.

Marc Denkt ge nu zelf ook niet dat dat vroeg of laat gaat uitkomen? Dat Sam niet Ellen is?

Martine Ja, vroeg of laat. Maar niet vandaag! Niet op de dag van onze ouders hun 45ste huwelijksverjaardag. Ons ma heeft zoveel van deze dag verwacht. Vandaag moet alles vlekkeloos verlopen. En áls het blijft duren tussen hem en die Samantha dan zullen we dan wel zien hoe we het uitleggen. Want laat ons eerlijk zijn... de kans dát het blijft duren is klein.

Laurent Zeg!

Martine Hoeveel meisjes hebt gij nu al versleten. Tot nader order is die Samantha...

Laurent Zeg maar Sam.

Martine ... nog altijd één in de rij. Waar is ze trouwens?

Laurent De auto parkeren.

Marc *(met een knipoog)* Gij hebt een vrouw gevonden die kan parkeren? Proficiat!

Martine Marc!

Laurent wil gaan zitten.

Martine Nee, niet gaan zitten. Kom hier staan.

Laurent Waarom?

Martine Om het liedje te oefenen. Daarom heb ik u toch vroeger laten komen.

De bel. Marc gaat open doen.

Martine Ah, daar zal ze zijn. Ik hoop dat uw Sam ook wat kan zingen.

Laurent Dat zal geen probleem zijn...

Marc op met Astrid en Rudi. Ze dragen laarzen die vol modder hangen. Astrid zegt geen woord, maar duwt kwaad een doos Mon Cheries in de handen van Martine. Dan gaat ze in de zetel zitten en wisselt haar laarzen met haar schoenen die ze in een zak heeft meegebracht.

Martine Wat scheelt er met u.

Astrid Vraag het aan hem.

Martine Met die vuile laarzen hier in huis! Ik heb heel de voormiddag gekuist.

Rudi Ja, sorry, Martineke... Wij zitten met een lek.

Laurent Een lek?

Rudi In onze living. Er is deze nacht een leiding van de verwarming gesprongen. En wij hebben dat pas deze morgen gezien.

Marc Het is niet waar!

Astrid Kunt ge u voorstellen wat dat geeft? Een living waar geen vloer in ligt in combinatie met een hele nacht water dat uit de muur spuit? Nog wat eenden en vogels ge kunt denken dat ge in het Zwin zit!

Marc Hoe kan nu zoiets.

Rudi Ja, dat is een oud huis, wat wilt ge.

Astrid Een oud huis, waar gij al 14 maanden geleden tegels in had moeten leggen. Als die tegels hadden gelegen, dan was het allemaal veel minder erg geweest.

Martine voelt aan het hemd van Rudi.

Martine En gij hebt onder die gesprongen leiding gestaan, dat ge zo nat zijt.

Rudi Nee, het was warm in de auto. Ik ben wat aan het zweten.

Martine Ja, kom... doe die laarzen uit. Zo kunt ge hier niet rondlopen op een feest. En op mijne gedweilde vloer.

Rudi Astrid, hebt ge mijn schoenen bij?

Astrid Daar had ge zelf maar aan moeten denken.

Marc Wil ik u een paar pantoffels gaan halen, Rudi.

Martine Maar enfin, dan staat hij hier op zijn sloffen als pa en ma arriveren.

Marc Het is toch beter dan op hun kousen. Ik zal er gaan halen, dat zal ik dat.

Marc af. Rudi wil in de zetel gaan zitten.

Martine Rudi!

Ze geeft hem het krukje dat klaarstond tegen de muur. Rudi gaat zitten. Astrid en Rudi trekken hun laarzen uit.

Martine Probeer een beetje moeite te doen om overeen te komen vandaag. Het is een belangrijke dag voor ons ma.

Rudi Aan mij zal het niet liggen. *(tegen Laurent)* Wat staat gij daar te doen?

Laurent Ik moest hier komen staan van Martine.

Martine Kom, ga ernaast staan. We moeten het liedje repeteren. Hier zijn de teksten.

Ze deelt papieren uit. Marc op met een paar roze damespantoffels

Marc De vrouwen van de keramiek zijn gearriveerd.

Martine Maar enfin, die zijn te vroeg!

Rudi Ze zouden zichzelf beter een horloge keramieken.

Laurent Ik zal ze wel gaan ontvangen. (af)

Marc Hier zijn de pantoffels.

Hij geeft ze aan Rudi. Rudi bekijk zijn roze pantoffels..

Marc Ja, sorry, ik vind mijn pantoffels niet direct. Het is een paar van Martine.

Rudi trekt de pantoffels aan.

Rudi Nu sta ik hier schoon.

Astrid Eigen schuld. Had gij die tegels gelegd, dan...

Rudi Gaat gij nu zwijgen over de tegels !!!

Astrid Die sloffen kunt ge na vanavond naar het containerpark brengen, hè Martine.

Martine Waarom?

Astrid Met zijn zweetvoeten...

Rudi Ja, kom, kunnen we dat liedje zingen, dat we daar vanaf zijn.

De bel. Marc af.

Astrid Dat zal die Sam zijn. Laurent zijn vriendinneke.

Martine Da's goed. Dan kan ze ineens meezingen.

Marc op met SueEllen. Zij voldoet aan alle clichés van de blonde babe, heeft een diepe decolleté, heel kort rokje/shortje... Ze is opvallend geschminkt.

SueEllen Goeienavond.

Rudi Dag moeder!

Astrid Rudi!

Martine Kom binnen, kom binnen. Laurent is de tuin.

SueEllen Ah? Ok. Ik heb de bloemen bij.

Martine Dat had ge niet moeten doen.

SueEllen Hoe? Dat is hier toch nummerke 17?

Marc Ja, dat is hier.

SueEllen Dan ben ik juist. Hier zijn de bloemen!

Ze neemt in de gang een grote rouwkrans met lint "Vanwege de kinderen"

SueEllen Vindt ge ze schoon?

Marc heeft enkel oog voor de boezem van SueEllen.

Marc Ze zijn heel schoon, juffrouw.

Martine Marc!

Marc Maar ik weet nu niet af die krans zo gepast is, dat weet ik niet.

SueEllen Niet gepast?

Martine Is die voor onze ouders?

SueEllen Euh ja...

Martine Ik weet niet of zij daarmee gaan kunnen lachen.

SueEllen *(neemt Martine troostend bij de schouder)* Ik denk niet dat ze nog gaan reclameren, madame.

Martine Maar enfin. En Laurent weet hiervan?

Laurent op .

Laurent Voila, de dames van de keramiek zitten al aan de kriek. (*ziet SueEllen*) Dag juffrouw.

Astrid Juffrouw? Dat is toch uw lief?

SueEllen Serieus?

Laurent Mijn lief?

SueEllen Daar herinner ik mij niks meer van. (*ondeugend tegen Laurent*) Was ik weer zo zattekes?

Laurent Hè?

Martine Samantha?

SueEllen (*geeft Martine een hand*) Dag Samantha. Ik ben SueEllen.

Martine SueEllen? (*tegen Laurent*) Is dat hier om te lachen?

Laurent Martine, ik kan u verzekeren, dit is niet Sam.

Martine Zijt ge zeker?

Laurent Ja, Martine, ik ben zeker.

Martine Wie zijt gij dan.

SueEllen SueEllen

Martine Ja, dat weten we intussen. Maar wat doet gij hier?

SueEllen Ik breng de bloemen. Ik doe weekendwerk bij mijne nonkel Gaston in bloemisterij "De witte jenoffel". Ben ik mis?

Rudi Neenee, juffrouw. Gij zijt zeker niet mis!

Astrid Rudi!

Rudi Of 't moest Miss België zijn!

Laurent Ik begrijp het. Ik moest toch bloemen bestellen, Martine.

Martine Bloemen, ja. Maar geen rouwkrans.

Laurent Dat heb ik ook niet besteld.

SueEllen Jawel. U zei aan de telefoon: “bloemen vanwege de kinderen, het is voor een verAssing”.

Laurent Een veRRassing! Onze ouder zijn 45 jaar getrouwd!

SueEllen En dan samen gestorven.

Martine Ze zijn niet samen gestorven.

SueEllen Apart? Maar op dezelfde dag? Dat wilt ook lukken, zeg...

Martine Juffrouw, onze ouders leven nog.

SueEllen Alletwee?

Martine Alletwee. Zij vieren vandaag hun 45ste huwelijksverjaardag. Wij geven een veRRassingsfeest. Daarom hadden wij, de kinderen, bloemen voor hen besteld.

SueEllen Ah, op die manier. Ik dacht al: die mensen verliezen daar op slag hun twee ouders in één keer. Hoe wreed is dat! Ik moest er bijna van wenen. Maar nu versta ik het. Wat een misverstand, hè Samantha.

Martine Dat moogt ge zeggen. Onze ouders zijn kerngezond.

SueEllen Da’s pech hebben! Allé, nu zitten we hier met die krans. Is er niemand in de familie die er de laatste tijd wat ongezond uitziet? Dat lint kunt ge daar aftrekken.

Martine Luister... euh.. dingske...

SueEllen Sue Ellen.

Martine Ja...

SueEllen Van “De Witte Jenoffel”

Martine De jenoffel, ja... neem die krans maar terug mee! Ons ma krijgt een hartaanval als ze dat ziet.

SueEllen Ah, dat zou goed uitkomen! Dan komt hij misschien toch van pas.

Martine Nee! Geen krans!

SueEllen Geen krans!

Martine Bloemen noch kransen!

SueEllen Ok, Samantha.

Martine Het is Martine.

SueEllen Wie?

Martine Ik.

SueEllen En juist waart ge Samantha. Gij zijt met mijn voeten aan het spelen, hè!

Rudi *(tegen Marc)* Schoon kind. Maar... *(tikt met vinger tegen het hoofd)*

Marc Ja... het licht is aan, maar er is niemand thuis.

Martine Laurent, ik had u gevraagd om een schoon bloemstuk te bestellen, Laurent. Hoe is dat toch mogelijk! Als ik niet alles zelf doe!

Laurent Ja, sè!

Martine Sorry, juffrouw. Zijn het echte?

SueEllen *(steekt haar borsten vooruit)* Natuurlijk, puur natuur.

Rudi Dat ziet ge. Proficiat!

Martine De bloemen...

SueEllen Ah! Nee, zijde, dat blijft langer schoon op het graf.

Martine En met lint "Vanwege de kinderen"? Dat geraakt ge toch nog wel kwijt aan iemand anders dan, hè?

SueEllen Ja, waarschijnlijk wel.

Martine Ok, dus bedankt voor de moeite, maar wij gaan afzien van onze bestelling.

SueEllen Ah ja. Ok. Ja, geen probleem. De griep zit er binnenkort toch terug aan te komen, dan vallen ze als vliegen. *(kruist haar*

vingers) Hopen maar! Wel jammer dat de mama en de papa nu geen bloemekes hebben.

Astrid Da's ook waar, hè Martine Een huwelijksverjaardag zonder bloemen.

Martine Ja, Astrid, zeg dat tegen hem (*Laurent*), hè!

De bel

Martine Marc, ga eens kijken. Dat zullen nog gasten zijn.

Marc Waarom gaan die niet ineens naar de tuin. Ik heb speciaal een pijltje gezet, dat heb ik dat..

Laurent Dat zal Sam zijn. Ik heb gevraagd om langs de voordeur te komen.

SueEllen Ik zal uitleggen aan mijn baas dat het een misverstand was. Ik zal er proberen voor te zorgen dat hij geen vervoerskosten in rekening brengt. Dan ga ik maar. Daag!

Marc op met Sam. Een homo die, in tegenstelling tot Laurent, voldoet aan alle clichés en er heel vrouwelijk uitziet.

Marc Laurent?

Sam Hallo de familie! Laat het feest beginnen, want Sam is binnen!

Laurent Mensen, dit is nu Sam.

Martine 't Is toch niet waar, hè!

Pauze

Deel 2 – bedrijf 1

Actie gaat verder.

Martine Zijt gij Samantha.

Sam *(lacht)* Alleen in 't weekend. En gij zijt de zus? Laat mij raden. Martine! Enchanté, ma belle-soeur! *(drie kussen, dan naar Rudi)* En gij moet Marc zijn. *(geeft een hand)*

Rudi Nee, Rudi. Marc is Marc.

Sam Oei... en serieus zweetpollekes! Aangenaam. *(geeft Rudi drie kussen)* En uw sloefkes... ge hebt smaak! *(naar Marc)* Dag Marc *(drie kussen, dan naar SueEllen)* Wie hebben we hier nog? Oh! Maar gij ziet er helemaal niet uit zoals Laurent u heeft beschreven. Hij zei: "mijn zuster Astrid dat is een seut eerste klas", maar dat zie ik toch niet in u. Gij zijt potverdekke een ferm wijfke *(drie kussen)*

SueEllen Ge vergist u. Ik ben maar supporter.

Astrid *(verlegen)* Ik ben Astrid.

Sam Ah.. ah bon... op die manier. Ah ja, nu zie ik het. *(tegen SueEllen)* Ik dacht al, "wat voor een lampadaire staat daar in de hoek". Jaja... dag Astrid. *(Astrid wil hem een kus geven, maar hij geeft haar een hand, dan tegen Laurent)*, Ik zie wat ge wou zeggen... *(tegen SueEllen)* En u bent dan..?

SueEllen ...van "de witte jenoffel".

Martine *(tegen Laurent)* Laurent! Waarom hebt gij nooit gezegd dat Samantha een man is?

Laurent Gij hebt dat nooit gevraagd. En ik heb ook niet gezegd dat hij Samantha heet. Dat hebt gij ervan gemaakt. Ik heb gezegd mijn lief heet Sam. En dat is zo.

Sam Ja, eigenlijk Samuel. Maar kom, laat het zijn, zeg maar Sam.

Astrid Laurent... gij zijt een homoseksueel?

Laurent Ja Astrid. Dat verklaart veel, hè. Waarom ik nooit het juiste meisje vond, bijvoorbeeld. Nu weet ge waarom. Het was voor

mij ook een schok, maar het is wat het is. Ik ben homo en ik zal nooit een vrouw in huis hebben.

Sam Halleluja!

Rudi *(schouderklop Laurent)* Proficiat, Laurent. Ik wou dat ik er ook ene was.

Sam *(ondeugend)* Serieus...

Rudi (snel) Nee,nee... 't Is maar om te lachen.

Martine Maar wacht eens. Allemaal goed en wel. En alle respect voor uw keuze, Laurent...

Laurent Dat is geen keuze, hè.

Martine Jaja... maar gij kunt dat hier vandaag niet wereldkundig gaan maken! Ons ma verwacht een perfecte dag! Ge kunt dat niet maken om vandaag tegen haar te zeggen dat gij... zo zijt...

Marc Martine, daar is toch niks mis mee. In deze tijd, zeg!

Martine Nee, natuurlijk niet. Dat vindt gij en dat vind ik. En dat vinden wij allemaal. Maar ons ma... dat is een andere generatie. Vertel het hen volgende week of met kerstmis ofzo. Maar niet vandaag. Ge gaat deze dag toch niet kapot maken voor ons ma? Ze heeft hier zo lang naar uitgekeken!

SueEllen Ah ja...

Martine Ze wou dat alles tot in de puntjes perfect was geregeld. De bloemen, dat hebt ge al laten mislukken... Ge gaat nu toch ook niet de rest van haar dag verkl... verknoeien.

SueEllen Dat zou straf zijn!

Martine Sorry, Samantha...

Sam Samuel

Martine Samuel...

Sam Sam

Martine Sam. Ik kan er gerust mee leven dat ik een schoonbroer heb in plaats van een schoonzus. Echt waar. Maar mijn moeder is 67 jaar...

SueEllen Natuurlijk.

Martine Die gaat dat zo snel niet kunnen verwerken.

SueEllen Ocharme dat mens...

Laurent Zeg Jenoffel, ging gij niet vertrekken?

SueElle Nee, gij! Dat is hier beter dan "Familie"

Sam Awel, ik begrijp dat. Laurent, uw zus heeft gelijk. Ik moet hier niet zijn vandaag. We vertellen het later aan uw ouders. Maar vandaag moet een zorgeloze dag zijn voor hen. Ik ga gewoon naar huis.

Laurent Zijt ge zeker?

Sam Natuurlijk. Ik vind het wel jammer dat ik er niet bij kan zijn, normaal laat ik geen feest aan mij voorbij gaan! Want ik ben een feestbeest, hoor! Met mij is het altijd fun fun fun!

SueEllen Met mij ook! Ik ben ook zo'n zotte doos.

Sam Is 't waar? Dan moeten wij samen eens de bloementjes buitenzetten!

SueEllen *(in de war)* Komt ge bij ons werken?

Sam Hè? *(lacht)* Och, nu versta ik het! Nee, kind, ik kom niet bij "de witte jenoffel" werken. Ik bedoel: samen een stapke in de wereld zetten.

SueEllen Ah, dat bedoelt ge! Ik dacht al. Gaat die mij nu helpen bloemen rondbrengen.

Ze lachen samen uitbundig

SueEllen Awel, ik heb echt een klik met u!

Sam Ik ook met u. Mag ik u toevoegen op Facebook? *(hij neemt zijn gsm)*

SueEllen *(ze neemt haar gsm)* Natuurlijk! Ik zal u direct aanvaarden.
De Roos

Sam Het was toch de jenoffel?

SueEllen Nee, De Roos, dat is mijn familienaam. Om mij te zoeken op Facebook.

Sam Ja, ik versta het...

Ze lachen en zijn met hun gsm bezig.

Martine Euh.. excuseer. Kunnen we even bij de zaak blijven.

Sam Ja, natuurlijk. Natuurlijk. Excuseer, Martine. Ge hebt gelijk. Ik maak mij uit de voeten.

Laurent Maar Sam...

Sam Nee, Laurent, ik begrijp het. En gij moet het ook begrijpen. Het is beter dat uw ouders er nog niks van weten. We vertellen het hen later wel. Op een meer geschikt moment.

Lisette en Gust komen binnen. Sam en Laurent zien hen niet, de anderen wel.

Rudi Euh... mannen...

Sam Nee, Rudi! *(tegen Laurent)* Uw moeder krijgt een zenuwzinking als ze dat vandaag te horen krijgt dat wij... Neenee, ze mogen er vandaag absoluut niks van te weten komen.

Lisette Van wat?

Sam Awel, dat Laurent en ik... *(ziet Lisette en Gust)* Aah!! U bent... Bent u...? Is dat...?

Martine Ja, dat is...

Sam Ah, dat is nu... Is dat nu...? ah!

Lisette Dat Laurent en ik wat?

Sam Euh... dat wij... euh...

Laurent *(wil eerlijk zijn)* Awel, ma, dat wij...

Martine *(komt er snel tussen)* Dat zij slechte afspraken hebben gemaakt voor het eten.

Gust Hoe bedoelt ge?

Lisette Gust! Hoe bedoelt ge, Martine?

Martine Wel ja, Laurent was tegen Sam... van het traiteurbedrijf... vergeten te zeggen dat er een vegetariër in ons gezelschap was...

Sam Traiteurbedrijf?

Lisette Vegetariër? Wie is hier vegetariër.

Martine Awel ja...Ellen!

SueEllen *(die in spanning zat te volgen)* Wie is dat?

Lisette ziet SueEllen zitten.

Lisette Ah, dit moet mijn nieuwe schoondochter zijn.

SueEllen Hè?

Lisette Aangenaam, Ellen. Blijf zitten, blijf zitten. Ik ben blij u te leren kennen. We hebben al heel veel over u gehoord.

SueEllen Ja?

Lisette Van dat voorval destijds.

SueEllen Ik ontken alles! Ze hadden zeker iets in mijn drinken gedaan, anders was ik nooit met die getrouwde man mee naar huis gegaan!

Lisette Wat?

Martine Haha... Ellen maakt een grapje.

Martine zet iedereen aan tot lachen. Laurent lacht niet mee.

Lisette *(lacht niet)* Kind, zo moedig. Toch zo optimistisch blijven. En dat in uw toestand.

SueEllen In mijn toestand? *(voelt aan haar buik)* Het zal toch niet waar zijn zeker? *(tegen Laurent)* Is het van u?

Marc *(kijkt door het raam)* Lisette, de dames van de KVLV zijn er.

Lisette Kom Gust, we gaan goeiedag zeggen. *(tegen Sam)* Awel gij?
Die hapjes gaan zichzelf niet rondragen, hè!

Sam *(lacht)* Nee, als ze vanzelf beginnen rondlopen zou ik ze niet meer
opeten. *(beseft dan dat hij iets moet doen)* Ah ja, IK moet dat
doen, natuurlijk. Want ik werk voor de traiteur.

Hij stapt naar de voordeur.

Martine De keuken is daar!

Marc wijst Sam de weg en doet de keukendeur open.

Sam Ah? Ok. Dan maar ineens langs achter binnen.

Marc, Lisette, Gust en Sam af in de keuken.

SueEllen Bon, dan ben ik er maar eens mee weg.

Martine Hohoho. Dat gaat niet. Gij zult moeten blijven.

SueEllen Blijven?

Martine Ik denk dat het hoog tijd is voor een crisisvergadering. Laurent,
roep de garçon er ook maar bij.

Laurent af

SueEllen Ik kan precies efkes niet goed volgen. Ik kwam hier gewoon een
bloemenkrans afgeven. En nu ben ik ineens de schoondochter en
ik ben zwanger.

Martine Kind, gij zijt niet zwanger.

Rudi Nog niet...

Astrid *(tegen Rudi)* Kunt gij u nog herinneren hoe ge dat moet doen
dan?!

*Laurent op met Sam. Sam met dienblad met hapjes en in kleding (jas,
schort...) van het traiteurbedrijf.*

Sam Iemand een happeke?

Martine Van waar hebt gij die kleren?

Sam Ik dacht, als ik dan toch toneel moet spelen, dan ga ik all the way! Ik heb de situatie zo een beetje uitgelegd aan de traiteur en die wil het spelleke meespelen. Hij heeft mij zelfs deze kleren gegeven. Cool, hè!

Martine Heel koel. Luister, mensen. Het feest is ongeveer 2 minuten geleden officieel gestart...

SueEllen klapt enthousiast in de handen. Martine bekijkt haar boos.

Martine ... en we zitten nu al met problemen zo groot als een huis.

SueEllen + Sam Oei.

Martine Ik wil niemand de schuld geven van deze crisis, maar als ik iemand de schuld zou geven, dan denk ik dat we het er allemaal over eens zijn dat het de dikke stomme schuld is van Laurent!

Laurent Pardon?

Astrid Dat is nu wel waar, hè Laurent. Waarom wordt gij nu homoseksueel op de dag dat uw ouders een feest geven?

Martine En dan nog wel hun 45ste huwelijksverjaardag. Een feest waar ons ma zo lang naar uitgekeken heeft.

Sam Tsss... Schandalig.

Laurent Zeg!

Sam Wat?

Martine Maar goed, de situatie is wat ze is en wij moeten zien dat we de dag doorkomen zonder dat ons ma hier iets van te weten komt.

SueEllen Wat is dat eigenlijk?

Marc Wat is wat?

SueEllen 45 jaar huwelijk? Wat is dat? Dat is geen zilver, dat is geen goud, maar wat is dat dan wel?

Marc Porselein?

Astrid Nee, dat is twintig.

Sam Koper

Rudi Kristal?

SueEllen Siliconen?

Astrid Siliconen?

SueEllen Awel ja, na 45 jaar huwelijk... *(doet teken hangende borsten)*

SueEllen en Sam lachen uitbundig

Sam Gij zijt toch nogal een numero, gij!

SueEllen Ja, hè! Wil ik het eens opzoeken? *(ze neemt haar smartphone en begint te zoeken)*

Martine Ik denk dat de oplossing vrij voor de hand ligt. Aangezien Samantha ...

Laurent Sam.

Martine Sam... toch al doet alsof ze... HIJ... bij de traiteur werkt en ons ma en pa dat geloven, is dat probleem al van de baan. Nu moeten we enkel nog een lief hebben voor Laurent en dat zijt gij, SueEllen. Ons ma heeft u al gezien en denkt dat gij Ellen heet, dus vanaf nu zijt gij...

SueEllen Vermeille!

Martine Wie?

SueEllen 45 jaar huwelijk is een vermeille huwelijk. Wat is dat, vermeille?

Martine Hebt gij eigenlijk wel geluisterd naar wat ik gezegd heb?

SueEllen Ik ga dat opzoeken.

Martine Dus samengevat. Sam, wie zijt gij?

Sam Ik ben de garçon die werkt voor de traiteur. Spannend! Ik heb vroeger op school nog toneel gespeeld.

Laurent Serieus? Dat wist ik nog niet.

Sam Ja, in het kerstspel.

Laurent En welke rol?

Martine Schaap?

Sam *(lacht uitbundig)* Nee, gij! Ik was Maria.

Iedereen staart hem aan, behalve SueEllen die druk aan het googelen is.

Sam Ja, ze wilden mij eerst nog Jozef laten spelen. Maar ik heb gezegd: "Ah nee! Ik ga hier niet de simpele schrijnwerker spelen. Ik wil de rol met het mooiste kleed en dat is die van Maria" En het moest en zou Maria worden, hè. Dat was niet meer uit mijn koppeke te krijgen.

Astrid Ja, als kleine kinderen iets in hun hoofd hebben...

Sam Kleine kinderen? Ik was 16 jaar. Ik zat in het 5de middelbaar. Maar schoon. Schoon! Ge had mij moeten zien staan blinken in de stal. "De mooiste vrouw van heel Bethlehem", zei koning Melchior toen hij zijn mirre aan mij gaf. Toen was ik fier.

Marc Dat zal wel...

Sam Melchior was Dirkske Vercammen. Die was ook voor de mannen, hoor. Maar die wou daar niet voor uitkomen. Terwijl dat iedereen zag dat hij maar meer interesse had in de herder dan in het kindeke Jezus. Maar ja, dat waren andere tijden, hè. Nu wordt daar allemaal zo geen spel meer van gemaakt.

Martine Goed! Terug naar ons kerstverhaal hier...

Sam Ja, hier nog wel. Maar dat begrijp ik. Dat is om de mama haar dag niet te verknoeien.

Martine Bon. Maria... euh... Sam gij weet dus wat ge moet doen. En gij SueEllen? Gij zijt...?

SueEllen Verguld zilver.

Martine Pardon?

SueEllen Vermeil is verguld zilver. Dus als uw ouders 45 jaar getrouwd zijn, vieren ze hun verguld zilveren bruiloft. Awel, dat wist ik nu niet. We leren elke dag iets bij.

Martine *(rustig, knielt voor SUEllen)* SueEllen, doe de gsm efkes weg. *(ze neemt de gsm af en legt die uit het zicht in de zetel)* Kijk naar mij. In mijn ogen.

SueEllen Martine, ge doet mij lachen!

Martine Het is niet om mee te lachen. Het is bittere ernst.

SueEllen Oei!

Martine Wilt gij dat deze dag voor mijn ouders een feest wordt.

SueEllen Natuurlijk. Nu dat ze toch nog leven.

Martine Wilt gij dat mijn moeder en vader enkel mooie herinneringen aan deze dag overhouden?

SueEllen Jazeker.

Martine Dan zijt gij vanaf nu het liefke van Laurent.

SueEllen Ok, dat zie ik wil zitten. Hey sjoe!

Ze gaat op Rudi zijn schoot zitten en geeft hem een kus. Rudi weet niet wat hem overkomt.

Rudi Hmpfff....

Astrid Rudi!

Martine Schatteke... dát is Laurent.

SueEllen Ah, ok. Ja, sorry, dat had ik niet door. 't Is hier precies "Blind Getrouwd"

Martine Maar onze ouders hebben intussen al een beeld van u, dus er zijn een paar speciale dingen waar ge rekening mee moet houden in uw rol.

SueEllen Spannend. Zeg maar wat ik moet spelen.

Martine Ge mankt en uw arm is verlamd.

SueEllen O nee! Hoe heb ik dat gedaan! Da's weer typisch ik!

Martine Vergeet het niet, anders gaan ze u nooit geloven.

SueEllen Geen paniek. Ik zet mijn beste beetje voor! NIET voor! Mijn slechtste beentje, dat zet ik voor.

Lisette en Gust op. SueEllen zet zich in een scheve houding.

Lisette De meeste gasten zijn er. Nonkel Roger en tante Jeannine nog niet, maar die zijn altijd te laat. Van tante Lucienne gelukkig geen spoor, dus iedereen heeft zich aan de zwijgplicht gehouden *(tegen Sam)* Staat gij hier nu terug?

Sam Ja, ik moest nog iets komen vragen.

Gust Wat?

Lisette Gust! Wat?

Sam Of... euh... hoe... waar... Wie... de vegetariër in het gezelschap is.

Lisette Ellen. Dat wist ge toch al.

SueEllen Ja, ik ben vegetariër. Hè schat... *(ze loopt naar Laurent en Sam, met slappe linkerarm en trekkend met het linkerbeen)*

SueEllen *(tegen Sam)* Maar 't is niet erg, mijnheer van de traiteurdienst. Ik zal mijn vlees wel aan Laurent geven.

Rudi Ge moogt uw vlees ook altijd aan mij geven.

Astrid Rudi!

Rudi Laurent wil haar vlees toch niet.

Lisette Wat?

Sam Hapje!

SueEllen *(fier dat ze weet wat te zeggen)* Zit er vlees in, mijnheer van de traiteurdienst?

Sam Zeg maar Maria.

Lisette Hè?

Sam MariO. Mijn naam is Mario. En nee, juffrouw de vriendin van Laurent, er zit geen vlees in.

SueEllen Graag dan. Want anders wou ik er geen, aangezien ik mank en vegetaniër ben.

Ze wil een hapje van het dienblad van Sam nemen. Lisette heeft het niet gezien.

Laurent Uw arm!

SueEllen laat haar arm vliegensvlug slap naast haar lijf hangen.

SueEllen O, die lamme arm toch... Ik vergeet altijd dat ik die niet kan gebruiken...

Martine *(snel)* Zet u even neer, Ellen. *(duwt Sam richting keuken)* Gij moogt de aperitief gaan halen, mijnheer.

Sam Zeg maar Maria! *(snel)* MariO!

Martine Mario.

Sam Zeker, mevrouw de zus van Laurent.

SueEllen *(slecht gespeeld)* Ik wil toch even zeggen dat ik het een heel goede bediening vind, mijnheer van de traiteur.

Sam Dank u, mevrouw de vriendin van de zoon van mevrouw en mijnheer de moeder en de vader. En de zoon en de heilige geest. Amen.

Sam af.

Laurent Ik zal buiten even gaan kijken of alles onder controle is. Misschien moet ge toch niet te lang hier blijven, ma. De gasten komen voor jullie.

Gust Da's waar.

Gust wil mee af met Laurent.

Lisette Gust!

Gust Ja?

Lisette Hier blijven.

Gust Ja.

Lisette Ge moet niet beschaamd zijn, kind. We weten wat er gebeurd is... We weten dat ge invalide zijt.

SueEllen *(tegen Martine)* Invalide? Ik was toch Ellen...

Martine Ssst!

Lisette Juffrouw, mijn innige deelneming.

SueEllen Wat?

Lisette Met het overlijden van uw papa.

SueEllen *(schrikt en begint bijna te huilen)* Wat? Is mijn papa dood?

Martine *(pakt SueEllen bij de schouder)* Rustig maar! Wij hebben verteld dat uw papa *(nadrukkelijk)* de schoonvader van Laurent overleden is.

SueEllen De schoonvader van Laurent? Ik versta het! Dat is mijne papa, natuurlijk. *(begint dramatisch te huilen en kijkt naar de hemel)* O papa! Waarom hebt gij mij verlaten!

Ze steekt haar armen in de lucht. Martine slaat snel haar linkerarm terug naar beneden. Laurent terug op.

Martine Kalm nu maar, kind.

Rudi Ze krijgt het moeilijk verwerkt.

Lisette Ik zie het.

Martine *(laat de krans zien)* Maar ge hebt toch een mooie rouwkrans gekocht om op het graf te leggen, hè.

Lisette Waarom brengt ze die mee naar hier?

Marc Ze is juist nog naar het kerkhof geweest en ze neemt die krans van op het graf altijd terug mee naar huis.

Martine Ja. En 's morgens gaat ze hem terugleggen.

Gust Waarom?

Lisette Gust! Waarom?

Marc Omdat ze schrik heeft dat ze hem gaan stelen.

Lisette Schaapke, toch. Arme Roger...

Marc René!

Martine André!

Lisette Het leven kan hard zijn.

Sam komt opgewekt binnen met een dienblad vol champagneglazen.

Sam *(roept)* Lang zullen ze leven in de gloria!! Champagne!!

SueEllen *(stopt met huilen en neemt een glas)* O...champagne. Daar ben ik zot van. *(ze wil eerst met de linkerhand een glas nemen, bedenkt zich, laat die arm terug vallen en neemt met de rechterhand een glas en drinkt gulzig. Ze beseft dat de anderen naar haar kijken, terug ingetogen)* Ik hef het glas op mijn papa. Hij zou het zo gewild hebben. Op papa!

Rudi En op Flipper.

Sam En op Jozef, Maria, Melchior en heel de kerststal bijeen! Santé!

Hij drinkt. Lisette en Gust bekijken hem.

Sam Pardon, ik liet mij eufkes meeglijden in de feestvreugde.

Lisette Glij er dan maar rap terug uit en ga buiten rond met de drank. De gasten wachten.

Sam Ge hebt gelijk madame. Wat is mij dat hier voor een bediening. *(slaat zichzelf)* Foei. Mocht ik de traiteur zijn, ik had mij al lang ontslagen!

Laurent op met een glas. Sam af.

Lisette Ah, Laurent. Kunnen we dan nu een foto maken voor de feesboek. Dat de mensen kunnen zien wat voor een geweldig feest we van ons kinderen hebben gekregen. Gust!

Gust Ja?

Lisette Zit!

Gust Ja.

Laurent *(roept aan deur)* Marc, foto!

Lisette Een mooie foto met iedereen erop die mij dierbaar is. Rudi, jij maakt de foto.

Laurent Hier, neem mijne gsm. Veeg eerst efkes uw handen...

Rudi veegt het zweet van zijn handen af aan zijn broek. Ze poseren, het duurt even voor Rudi door heeft hoe de camera werkt.

Lisette Lachen, Gust. Doe alsof we gelukkig zijn. Een foto, Rudi, geen schilderij.

Rudi Ja, sorry. Voila.

Lisette Zet die al maar direct op de feesboek.

Martine En nu naar de gasten!

Marc en Martine af

Lisette Momentje, momentje. Mag ik eerst even de tijd nemen om kennis te maken met mijn nieuwe schoondochter.

SueEllen Ah *(ze kijkt rond om te zien waar die schoondochter dan wel is)*

Astrid Dat zijn jij.

SueEllen Dat ben ik

Gust U bent dus...

Lisette Gust! Kom kind, zet u even.

Ellen mankt naar de zetel.

Lisette U bent dus Ellen?

SueEllen *(fier)* Nee, mevrouw. Ik ben invalide.

Lisette Ik bedoel... uw naam is Ellen?

SueEllen SueEllen eigenlijk.

Lisette SueEllen?

Laurent Ja, ze heet SueEllen, maar ik noem haar altijd Ellen. Of Elly. Hè schat.

SueEllen Ooh. Da's keilief!

Laurent Ja, ik zie u danook doodgraag, hè mijn konijntje.

SueEllen Juist echt!

Lisette *(denkt nog altijd na over de naam)* SueEllen... Zoals in...

SueEllen Zoals in Dallas. Mijn ma was zot van Dallas.

Astrid Dat is een originele naam, hè ma?

Lisette Ja, dat is het minste dat ge kunt zeggen.

Rudi En uw broer heet JR zeker?

SueEllen *(lacht uitbundig)* Maar nee, gij! Mijn ouders zijn niet zot, hè!

Iedereen lacht mee.

SueEllen *(ernstig)* Mijn broer heet Bobby

Rudi Bobby?

SueEllen Ja.

Rudi Goh...

Lisette Zijt ge van hier in de buurt, SueEllen?

SueEllen Ja, ik woon in de Mussenstraat

Rudi Ah ja. Dat is waar bakkerij Dewulf is?

SueEllen Nee, dat is in de Spreeuwenstraat

Astrid Bon, zullen we naar de gasten gaan...

SueEllen Nee!

Astrid Niet?

SueEllen Ik ben mis. Bakkerij Dewulf, dat is de Ooievaarstraat.

Lisette Ah ja, de Ooievaarstraat. Dat is waar.

Astrid Die zullen wel zeggen, waar blijft het feestkoppel.

SueEllen Pas op, dat is nog niet zo lang. Vroeger zat die in de Vinkenstraat. Dat was een straat verder. Zijn nieuwe bakkerij is in de Ooievaarstraat. Maar ik woon in de Mussenstraat.

Rudi Daar wordt precies wat afgevogeld in die buurt.

SueEllen Ge moogt gerust zijn.

Rudi Spijtig dat wij daar niet wonen, hè Astrid.

Astrid Och Rudi.

SueEllen Waar wonen jullie dan, Rudi?

Rudi In de Droge Muisstraat.. Al jaren! Een doodlopende straat. Hè, Astrid.

Astrid Is het nu gedaan! Laat ons naar de gasten gaan en drinken op ...

SueEllen Santé!

*SueEllen neemt haar glas aan van Marc en drinkt het in één teug leeg.
Iedereen bekijkt haar.*

Rudi Amaai, SueEllen... ge hebt uwe naam niet gestolen, hè.

SueEllen *(schenkt zichzelf bij)* Hoe wilt ge zeggen?

Rudi Ge kunt er zelf ook goed mee weg. Gelijk de echte SueEllen in de tijd.

SueEllen Dat begrijp ik niet.

Rudi Gij hebt Dallas zeker zelf nooit gezien?

SueEllen Eigenlijk niet.

Rudi Awel, daarin was de echte SueEllen ook niet vies van een glas alcohol...

Astrid *(onderbreekt)* Kunnen we Dallas en het gevogelte nu even vergeten alstublieft en eindelijk naar het feest gaan.

Lisette 't is waar, Astrid. Kom Gust.

Rudi Moet ik u helpen, SueEllen?

SueEllen Nee, ik loop liever op mijn eigen tempo. Ik kom.

Iedereen af. Astrid als laatste, ze slaat de deur dicht voor SueEllen haar neus. SueEllen en Gust blijven alleen achter.

SueEllen Dag Gust.

Ze staat recht en stapt zonder manken naar hem toe.

Gust Dag Elly'ke.

SueEllen Dat ik nu uitgerekend op uw feest verzeild moet geraken.

Gust Ja. Dat wil lukken.

Ze omhelzen elkaar. Lisette komt binnen. Ze weet niet wat ze ziet.

Licht

Bedrijf 2 – deel 2

Gust, Lisette en SueEllen zijn nog steeds in de woonkamer. Martine, Astrid, Marc en Rudi komen binnen.

Astrid Jullie zijn hier ook.

Lisette Ja, wij hebben een heel interessant gesprek gehad.

Martine Allé... met SueEllen?

SueEllen *(enthousiast)* Wisten jullie dat ik glasblaaster was!

Astrid Ja, Laurent heeft daar iets over gezegd.

SueEllen *(fier)* Hela! Met één arm, hè! Doe mij dat maar eens na.

Rudi Awel, ik zou het u graag eens zien doen.

Astrid Rudi.

SueEllen Ik heb zelfs al geblazen voor koning Flip!

Astrid Proficiat.

Lisette Ik heb de indruk dat ze zichzelf nog héél goed kan behelpen.

Laurent op met een fles cava, Sam is hem aan het kietelen.

Laurent *(lacherig)* Alle, stop daar mee...

Sam Ik ga u pakken...

Laurent *(lacht)* Stop ermee...

Sam Ik ga u pakken...

Laurent ziet Lisette en Gust

Sam *(lacht)* Ik ga u pa....

Hij ziet Lisette en Gust nu ook en blijft staan met zijn handen in de zij van Laurent. Als hij zich bewust wordt van deze houding laat hij snel los.

Sam We... zijn een spelletje aan het spelen. Om de ambiance er in te houden bij de gasten. Tikkertje... Tante Huguette heeft mij getikt

en nu ben ik het. Ik ben getikt... euh... de tikker. (*tikt Laurent op de schouder*) Tik. Gij zijt het. Terugtikken mag niet.

Iedereen blijft hem aanstaren.

Sam Ik zal iemand anders gaan tikken.

*Hij draait zich naar Rudi en Marc die gelijktijdig een stap naar achter zetten.
Sam snel weg in de keuken.*

Laurent Daar zijn kosten aan, aan die garçon...

Martine Pa, ma, wij hadden niet verwacht dat jullie hier waren. Wij moeten nog efkes... iets doen.

Astrid Wij moeten ons liedje nog oefenen.

Martine Astrid!

Gust Een liedje?

Lisette Gust! Een liedje

Martine Ja... jullie zullen wel zien... Maar ik moet jullie vragen om terug naar de tuin te gaan. Dan kunnen wij nog even onze verrassing oefenen.

Astrid Ja. Ons liedje voor jullie.

Martine Astrid!

Lisette Hoort ge 't Gust. Nog meer verrassingen. En ik die dacht dat we de verrassingen voor vandaag wel gehad hadden. Niet te lang, want ik zou graag mijn welkomstspeech geven.

Gust en Lisette af.

Martine Zeg, Astrid!

Astrid Wat?

Martine (*tegen Laurent*) En gij moogt u ook wat inhouden met uw vuile manieren!

Laurent Vuile manieren?

Martine Kom, repeteren!

SueEllen Fijn! Zingen! Ik ben daar zot van! Zet mij in een karaokebar en ik ben vertrokken voor een paar uur. Madonna, Britney Spears.

Ze zet zich centraal podium en doet enkele sensuele dansmoves terwijl ze "like a virgin" van Madonna zingt)

Rudi Kunt ge ook eens iets doen van Marva?

SueEllen Die ken ik niet. Maar ik zing wel liedjes van oude artiesten. Van Elvy enzo.

Rudi Van wie?

SueEllen Elvy.... Spresley

Martine Elvis Presley

SueEllen Ja, Elvy Spresly. Die vind ik keigoed! Ik zou graag eens naar een concert van hem gaan.

Marc Elvis Presley is al meer dan 40 jaar dood....

SueEllen Echt? Nee toch. Eerst mijn vader, dan Flipper... nu Elvis. Het houdt niet op... Ik krijg dat allemaal niet verwerkt.

SueEllen drinkt weer een ad fundum.

Astrid Voelt gij dat nog niet in uwe kop?

SueEllen Watte?

Astrid Die cava.

SueEllen O, nee. Pas na een glas of tien trek ik mijn bloes uit en ga ik op tafel dansen.

SueEllen lacht. Marc en Rudi kijken elkaar aan en grijpen dan alletwee naar een champagnefles. Rudi is eerst. Triomfantelijke blik naar Marc.

Rudi Drink nog een glaasje, SueEllenneke.

Astrid Rudi!

Martine Marc!

Rudi is het glas van SueEllen aan het bijvullen. Hij kijkt niet naar het glas, maar naar de decolleté van SueEllen. Hij ziet niet dat het glas overloopt.

Rudi Oei, excuseer.

Astrid Rudi!

Martine Marc!!!

Hij veegt met zijn handen de champagne van het kleed van SueEllen.

Astrid Rudi!!

Martine MARC!!!!!!

SueEllen Och, dat is toch niet erg. Wacht, ik zal eens nippen.

Ze drinkt in één teug het glas leeg.

Astrid Als ik dat moest doen, stond ik op mijn kop.

SueEllen Drinkt ge geen cava, Astrid.

Astrid *(snel)* Nee! Ik drink nooit meer!

Rudi Na onze vorige familiebijeenkomst hier heeft ze twee dagen met een kater in bed gelegen.

SueEllen Oeioei, Astrid!

Rudi Ja, niet gewoon te drinken, hè SueEllen.

SueEllen Met een kater in bed. Ge moet dat niet onderschatten.

Rudi *(trekt SueEllen tegen zich aan)* Dan liever met een ferme poes, hè SueEllen! *(lacht)*

SueEllen lacht.

Astrid Rudi!

Martine Iedereen heeft de tekst? En de melodie kent ge toch, hè.

SueEllen Eigenlijk niet.

Rudi Ik zal dat zodadelijk met u dan nog wel eens overlopen, SueEllen.

SueEllen Da's lief, Rudi.

Martine Daar zal geen tijd voor zijn, Rudi. Gij moet niet meezingen, SueEllen! Kom er maar gewoon naast staan als wij zingen.

Rudi Da's zeker. Uw aanwezigheid is genoeg.

SueEllen Ik kan nochtans mooi zingen.

Rudi Daar twijfel ik niet, ge hebt er de longen voor.

Astrid bijt op haar tanden en zegt niks.

Martine We zetten pa en ma op een stoel vooraan op het terras. En dan ga wij voor hen staan. Allé, Astrid, kom hier eens staan. (*Astrid doet het*) En gij hier, SueEllen. (*SueEllen naast Astrid*) En dan de mannen achteraan. Kom Rudi. Laurent!

Rudi achter SueEllen, zodat hij ongestoord zicht heeft op haar décolleté. Hij is zichtbaar tevreden met zijn VIP-plaats. Astrid ziet dit.

Astrid Of wacht... zet gij u hier.

Ze zet SueEllen helemaal achteraan, achter Rudi, Marc en Laurent. Daardoor ziet niemand haar nog staan.

Martine Veel beter.

SueEllen (*uit het zicht*) Gaan ze mij hier wel zien staan?

Astrid Ge staat daar perfect.

Martine Jaja... Zo zal het goed zijn, denk ik. En dan tel ik af en dan zingen we het liedje. Ok voor iedereen? (*geen reactie, enkel wat gezucht en gemompel*) Ok voor iedereen???

Iedereen Ja!

Martine Daar gaan we. Drie, twee, een.

Ze duwt de muziek op. Rudi begint onmiddellijk.

Martine Wacht!

Martine slaat de maat. Op het juiste moment zet Martine in. De anderen volgen. Iedereen zingt. Martine kent de tekst uit het hoofd. De anderen niet. Rudi zingt uit de maat, Martine stuurt hem bij. Ze leidt het koortje met ijzeren hand.

Iedereen Waar mijn wiegje heeft gestaan
 't Is niet ver hier vandaan
 Heeft geluk me omringt al die jaren
 Tussen bloesem en bomen
 Kon ik zorgeloos dromen
 En geluk kon ik daar al gaan sparen

Sam komt binnen met een fles cava en een karaf fruitsap. Hij is ontroerd door het gezang.

't Was op een heel klein station
Waar m'n leven begon
'k Leerde daar van m'n ouders toen lopen

Sam barst los in een theateraal zangnummer, waardoor het gezang bij de anderen verstomt. Martine zet de muziek af, maar Sam gaat door.

Daar vertrok toen m'n trein
'k Moet er dankbaar voor zijn
Nu ben ik groot, maar eens was ik klein.

Bedankt lieve ouders
Bedankt voor het... *(beseft dat hij alleen zingt en dat iedereen naar hem kijkt)*

Sam Iemand nog een beetje fruitsap? Cava?

Laurent Gij kent dat?

Sam “Bedankt lieve ouders”? Natuurlijk. Ik heb het nog gezongen voor mijn eigen ouders, vlak voor ze op wereldreis vertrokken.

Marc Zijn uw ouders op wereldreis?

Sam Ja. Al zeven jaar. Nooit meer teruggezien...

Martine Kom, het zal wel gaan met het liedje.

Achter het raam verschijnt Lisette achter een microfoon. Ze richt zich tot haar gasten, die uit het zicht in de tuin staan.

Lisette *(slaat op de micro)* test... test...

Astrid Ma gaat al aan haar speech beginnen.

Martine Vooruit, daarna is het aan ons!

Lisette Mag ik misschien vragen om allemaal wat dichterbij te komen?

Iedereen buiten, behalve Laurent en Sam

Laurent Sorry voor heel dat circus.

Sam Och, ik vind het eigenlijk nog wel plezant.

Lisette Beste familie, beste vrienden

Laurent Geef mij nog maar wat cava.

Sam schenkt Laurent cava in. Hij neemt zijn tijd.

Lisette Beste dames van de keramiek, dames van de KVLV, ladies from the Inglisj lesson, neighbours... euh burens... , Jos en Marcel van Gust zijn petanqueclub.

SueEllen komt op.

SueEllen Ik ben mijn gsm kwijt.

Ze begint te zoeken.

Lisette Ik ben blij dat jullie gekomen zijn om ons 45 jaar huwelijksgeluk met ons mee te vieren.

SueEllen Ik heb hem hier nog gehad.

Laurent en Sam zoeken mee.

Lisette 45 jaar lief en leed. Dat kan tellen.

SueEllen Omdat op te zoeken van dat Vermeiren.

Lisette Het is danook met pijn in het hart dat ik moet aankondigen dat ik ga scheiden van die vuile filou die blijkbaar al maanden op regelmatige basis bij een ander zit.

Sam, Laurent en SueEllen vallen stil en luisteren onbeweeglijk naar de speech van Lisette.

Een ander bij wie hij blijkbaar géén last heeft van zijn prostaat. Eén bij wie hij geen halve kilo viagra nodig heeft om ocharme tien minuutjes te presteren. Een ander die potverdekke zijn dochter had kunnen zijn!

Awel, Gust, laat haar dan maar uwe was doen, voor u koken en uw hemden strijken. Ik smijt u buiten. Ga maar met haar samenwonen. Ge kunt kiezen: gij bij haar in kinderopvang of zij bij u in het bejaardenhuis. Maar bij mij moet ge niet meer afkomen. Ge moogt gerust allemaal nog wat blijven voor het eten, want de traiteur is toch al betaald. Maar daarna is het feest, net zoals mijn huwelijk van 45 jaar, GEDAAN! *(ze gaat wil weg, maar bedenkt zich en zegt heel gemoedlijk)* Toch hartelijk dank voor de vele mooie geschenken. Dank u.

Lisette verdwijnt

Sam Hier is uwe gsm.

SueEllen Gelukkig! Ik dacht dat ik hem kwijt was. Dat zou echt een ramp zijn.

Lisette via de deur binnen. Gevolgd door Martine, Astrid en Rudi.

Lisette Waar zit die achterbakse ordinaire slet!

Sam Moest ge mij hebben?

SueEllen Nee, 't zal voor mij zijn, denk ik.

Lisette Zijt gij niet beschaamd!

Astrid Ma, wat is er aan de hand?

Lisette Dacht ge nu echt dat ge hiermee weg kon komen?

Astrid Waarmee weggkomen?

Lisette En dat ik daar moet achter komen op de dag van mijn 45ste huwelijkverjaardag.

Astrid Waarachter.

Lisette Ik heb hen gezien.

Astrid Wie gezien?

Lisette Ze stond hier in zijn armen.

Astrid Wie zijn armen?

Lisette Ik kon het niet geloven!

Astrid Wat geloven?

Lisette Eerst dacht ik, ik doe of ik het niet gezien heb.

Astrid Wat gezien.

Lisette Maar ik kan het niet.

Astrid Wat kunt ge niet?

Martine *(roept)* Astrid, alstublieft, stop met zagen!

Astrid Dat iemand ons dan zegt wat hier aan de hand is!

Gust op

Lisette Uw pa heeft een affaire met de partner van zijn bloedeigen kind!

Iedereen schrikt. Er valt een stilte.

Astrid *(in shock)* Met Rudi??

Lisette Nee, Astrid, met SueEllen!

Rudi Gij ouwe gelukzak!

Marc Rudi!

Rudi Ik bedoel... klootzak! Daarvoor moet ge nu echt een klootzak zijn!
Lisetje zo bedriegen... Foeifoeifoei....

Laurent Wat? Pa?

Gust Sorry, jongen.

Laurent SueEllen?

- SueEllen Ja, het is waar. Uw papa en ik, wij kennen elkaar. We hebben al meer dan een jaar een relatie.
- Martine Pa, dat kunt ge nu toch niet menen.
- Gust Het spijt mij. Ik ... Wat zeg ik? Dag Jan! Het spijt mij niet! Ik ben blij! En ik ben gelukkig met SueEllen. Ik voel mij als een jong veulen. Ik ben in mij leven nog nooit zo gelukkig geweest als nu!
- SueEllen *(pakt Gust vast)* Da's keilief.
- Astrid Blijf met u handen van mijn papa, gij manke echtbreekster!
- Sam *(tegen SueEllen)* Dan is Laurent niet langer uw lief, maar uw stiefzoon?
- SuEllen *(speelt de haar opgelegde rol verder)* Ja, maar ik wil hem eigenlijk ook niet kwijt.
- Sam Dat gaat niet, hè kind. Ge gaat toch moeten kiezen. Anders is Laurent samen met zijn stiefmoeder en is hij technisch gezien zijn eigen stiefzoon.
- Lisette Mijn man die mij laat zitten voor mijn schoondochter... Dit is een schande die ik niet aankan.
- Sam Och kind, ge moet maar denken: "in Familie zijn al erger zaken gebeurd". Dat is trouwens een beetje hetzelfde als Mathias, maar dan omgekeerd. Die was eerst bij de moeder en dan bij de dochter.
- Laurent Ja, 't is goed.
- Sam Echt. Eerst bij Marie-Rose en dan bij Veronique. Dat vond ook niemand raar. Ik wil maar zeggen, zo'n zaken komen in de beste families voor, Lisette. Ge moet daar niet beschaamd voor zijn. Ieder huisje heeft zijn kruisje. En ik zeg altijd: "hoewel de wereld rond is, wordt er toch achter hoek en kant gepoept"
- Marc Kan iemand daar eens een doek over hangen?
- SueEllen *(tegen Laurent)* Laurent...

SueEllen neemt een glas en drinkt nog een laatste slok, waarna ze met half dichtgeknepen ogen de zaal in kijkt en met de de onderkaak beweegt als SueEllen van Dallas.

SueEllen Het spijt mij dat het tussen ons niet is blijven duren.

Laurent 't Is goed, hè zeg!

SueEllen Ik denk dat ik maar beter kan vertrekken.

Lisette Niks van! Gij blijft hier. Zitten!

SueEllen gaat zitten.

Lisette Wij gaan dat hier en nu allemaal uitklaren. Ik heb recht op de waarheid. Ik ben 45 jaar in goede en kwade dagen bij u gebleven. Ik ben al die jaren een zorgzame moeder geweest. Ik heb mijn eigen altijd weggecijferd voor u en voor de kinderen. Verdien ik het dan om tegen gelogen te worden?

Iedereen staart naar Lisette.

Lisette Verdien ik het om tegen gelogen te worden?!

Iedereen *(door elkaar)* Nee... Natuurlijk niet... Neenee

Lisette Vertel mij dan eens waar ge elkaar hebt leren kennen.

Gust Ik..

Lisette Gust! Laat de koninklijke glasblaaster het maar uitleggen.

SueEllen Euh.. wij hebben elkaar leren kennen op het autosalon.

Lisette Op het autosalon? Wat deed gij daar?

SueEllen Ik werkte daar als hostess.

Lisette Als hostess?

SueEllen Ik moest daar het nieuw model van Alfa Romeo aanprijzen.

Lisette Gij? Dat had ik willen zien. Hoe hebt gij dat gedaan.

Sam Awel, zo hè. Borstjes vooruit, maar winkeltje toe *(hij kruist zijn benen)* en aanprijzen maar, die Alfa Romeo

Hij demonstreert het tonen van een auto met brede armgebaren en vooruitgestoken borst.

Lisette Gij kunt uw armen toch niet gebruiken?

Sam blijft betrapt in een houding staan met zijn armen open en denkt na.

Sam Ah nee! Met haar hoofd dan...

Hij laat zijn armen zakken, borst nog steeds vooruit en maakt grote bewegingen met zijn hoofd richting denkbeeldige auto.

SueEllen Neenee, het was voor mijn accident.

Lisette Vóór uw accident?

SueEllen Zo is het!

Lisette Gij stond op uw zeven jaar al auto's te showen op het autosalon?
Ge waart achtenhalf toen ge op uw kop aan de lift hing.

SueEllen Ik was heel vroeg rijp.

Lisette Ge zijt mij blaaskes aan het wijsmaken, meiske.

Rudi *(lacht)* Eens een glasblaaster, altijd een glasblaaster.

Boze blik van Lisette. Rudi stopt met lachen.

Rudi Ik begin ervan te zweten.

Hij wil in de zetel gaan zitten.

Martine Rudi!

Marc geeft hem het krukje om op te zitten.

Lisette Ik ben niet achterlijk. Dus stop maar met die onnozele verhaaltjes. Ik leef al maanden toe naar deze dag. Het moest allemaal perfect zijn. Wie had ooit gedacht dat de dag van mijn huwelijksverjaardag de dag van het einde van mijn huwelijk zou zijn... Met zo'n jong ding, Gust. En dan nog een glasblaaster...

Niemand weet wat te zeggen. Sam biedt Lisette uiteindelijk voorzichtig een glas cava aan.

Sam Een glaasje?

Lisette snikt en slaat de hand voor de mond.

Sam (snel) Sorry! Geen glas, geen glas! Wil ik het in een plastic bekertje doen? Of nee... geen glas (hij zoekt zenuwachtig naar een oplossing voor het glas, drinkt het dan zelf leeg en houdt het achter zijn rug) Glas is weg, glas is weg. Ik blijf "glas" zeggen...

Martine Maar enfin...

Sam Sorry, dat is van de zenuwen. Ik moet wat stoom afblazen. (schikt) Niet blazen! Niet blazen! Stoom aflaten... dat bedoel ik.

Laurent Het is goed, Sam.

Lisette Sam? Het was toch Mario?

Laurent Wel euh...

Sam Sam is mijn tweede naam.

Laurent Ja! Mario Sam

Lisette Hoe wist jij dat, Laurent? Kent jij mijnheer persoonlijk, Laurent?

Laurent Euh..

Lisette Want ge moogt ons anders gerust eens aan elkaar voorstellen.

Sam Pardon?

Lisette Waarom niet? Ik ben nu toch terug singel. En wat Gust kan, dat kan ik ook.

Ze legt haar hand op Sam zijn knie.

Lisette Van het eerste moment dat ik u zag, voelde ik al een wederzijdse ... elektriciteit.. ik word er helemaal warm van.

Sam Oei, zie dan maar dat daar geen kortsluiting van komt. Als dat nat wordt...

Lisette gaat met haar hand door het haar van Sam. Die weet zich totaal geen houding te geven.

Lisette Ik vind u aantrekkelijk. Zo mannelijk.

Sam *(met hoge stem) Ik? (lage stem) Ik?*

Martine Ma, alstublieft!

Astrid Ik kan dat hier niet meer aan *(neemt een fles cava, schenkt haar glas vol en drinkt)*

Lisette Ik vind u een lekkere brok.

Sam Humpffuuu.....

Laurent Dat kan hier toch allemaal niet?

SueEllen Ik vind het een schoon koppel!

Lisette Sorry, kinderen. Ge kunt er van denken wat ge wilt. Maar ik ben een volwassen vrouw. Ik weet wat goed is voor mij en wat niet. En Sam is goed voor mij.

Martine Ma, alstublieft!

Lisette Sam is goed voor mij, zeg ik! Ik zou mijn geen betere schoondochter kunnen wensen.

Laurent Wat??

Astrid Het is te moeilijk. Ik kan dat allemaal niet volgen. *(drinkt)*

Lisette *(lacht)* Ge kunt gerust zijn, Laurent. Ik ga uw lief niet van u afpakken.

Laurent Hoe? Maar...

Lisette Was dat nu echt nodig? Heel die komedie? Gewoon omdat ge niet tegen ons durfde zeggen dat Laurent samen is met Sam?

Martine Jullie wisten dat?

Sam Hoe kan dat! Ik heb hier een acteerprestatie neergezet waar Richard Gere alleen maar van kan dromen.

Lisette Da's waar. Maar SueEllen ook.

Martine Gij wist al langer dat SueEllen..

Lisette Dat SueEllen geen invalide glasblaaster is die blaast voor Flip en Mathilde? Ja, Martine, dat wist ik.

Sam *(groot)* Hoe kan dat!

Lisette Ge hebt mij heel het verhaal gedaan over het vreselijke accident van SueEllen en de lift, Rudi.

Rudi Ja.

Lisette En hoe ze door dat accident verlamd raakte aan haar rechterarm...

Rudi Ja en dan... 't is niet waar.

Lisette Haar verlamming is van kant versprongen. Ze heeft heel de avond haar rechterarm gebruikt en de linkerarm laten hangen.

SueEllen Dat is toch rechts?

Martine Nee, schatteke, dat is links!

SueEllen Aahh... ik hou die twee nooit uit elkaar.

Lisette Het overlijden van de papa was ook vrij snel verwerkt.

SueEllen Ah ja, hij leeft nog.

Lisette En toen ik uw vader hier aantrof met SueEllen in zijn armen, werd het ineens allemaal duidelijk. Ik wist weer wie ze was. SueEllen is niet de dochter van René.

Marc Roger.

Rudi André

Lisette Maar de dochter van Marcel van de petanqueclub, de beste vriend van uw pa.

Gust Ik heb ze...

Lisette Gust! Hij heeft ze gekend toen ze zo groot was. Maar nu hadden ze elkaar al jaren niet meer gezien. Vandaar die "hartelijke" begroeting.

Astrid *(lacht dronken)* Wie kan daar nog allemaal aan uit! *(drinkt)*

- Lisette En omdat jullie zo een spelletje met ons speelden, besloten uw pa, SueEllen en ik jullie een koekje van eigen deeg te geven.
- SueEllen *(tegen Sam)* Hela! Twee rollen door elkaar! Daar kunt gij nog een puntje aan zuigen, hè traiteurke!
- Sam Over aan puntjes zuigen moet gij mij niks...
- Laurent Sam!
- Martine Ma, maar uw feest. De familie, uw vrienden...
- Lisette Die hebben we voor mijn speech allemaal op de hoogte gebracht. Ze weten dat we een grap uithaalden. En ze weten dat Gust en ik elkaar doodgraag zien. En er nog eens 45 jaar gaan bijdoen!
- Gust We...
- Lisette Gust! *(ze geeft hem een kus)* Zijt ge gelukkig, Laurent?
- Laurent Ja.
- Lisette Wij dan ook. Kunnen we dan nu eindelijk gaan verderfeesten?

Iedereen naar buiten. Astrid blijft achter. Ze slaapt.

- Lisette Beste familie, beste vrienden. Ons toneelstukje is voorbij. Ik heb u daarstraks allemaal gezegd dat we wat komedie gingen spelen voor onze kinderen. En het is goed gelukt. Laurent staat nog te beven op zijn benen, Astrid ligt bleek weggetrokken in de zetel en zelfs ons Martine stond met haar mond vol tanden. Allemaal bedankt om mee te spelen. Natuurlijk gaan Gust en ik niet uit elkaar. Nog in geen 45000 jaar. Maar soms moet ge een beetje komedie durven spelen om anderen de realiteit onder ogen te laten zien.

Terwijl de speech verder gaat, komt Rudi binnen. Hij twijfelt even om weg te gaan, maar gaat dan naar Astrid, die in de zetel ligt. Hij gaat bij haar zitten en kijkt naar haar.

De schoonste cadeau die wij vandaag kunnen krijgen, zijn drie kinderen die gelukkig zijn. Elk op hun eigen manier. En mijn enige wens is dat ze, net als Gust en ik, nog jaren gezond kunnen samenzijn met de man of vrouw die ze liever zien dan wie dan ook. Enfin, in het geval van mijn kinderen, zal het allemaal met "de

man” zijn, heb ik juist vernomen. Ik wil trouwens van de gelegenheid gebruik maken om u voor te stellen aan onze nieuwe schoonzoon: Sam. Welkom in de familie, jongen. Zorg goed voor onze Laurent. Maar ge zijt een goeie jongen, dus daar heb ik alle vertrouwen in. Beste familie en vrienden, ik wil jullie nogmaals allemaal bedanken voor jullie komst. Gust, ik weet niet of gij nog iets toe te voegen hebt.

Gust Nee.

Lisette Ok. Dan wens ik iedereen nog een heel fijn feest! Er is nog eten en drank genoeg! We moeten nog lang niet naar huis!

Er klinkt applaus in de tuin, gevolgd door rustige muziek.

Rudi Astrid, Astridje... *(roept)* Astrid!

Astrid *schrikt wakker en gooit haar glas achter zich tegen de muur.*

Astrid Nee, niet weer...

Rudi 't Is niks. Ik zal het wel opruimen. En tegen Martine zeggen we dat het Sam geweest is.

Astrid Sam?

Rudi Onze nieuwe schoonzuster.

Astrid *(moe)* Ik heb weer teveel gedronken, Rudi. Waarom laat ge mij zoveel drinken?

Rudi Hebt ge de speech van uw ma gehoord?

Astrid Nee.

Rudi 't Was nochtans schoon. Het ging over gelukkig zijn met de man of vrouw van uw leven.

Astrid *(slaapt al bijna terug)* Ja.

Rudi Astridje?

Astrid Ja?

Rudi Tegen het einde van de week liggen de tegels.

Astrid Beloofd?

Rudi Beloofd!

Martine achter de microfoon.

Martine Dames en heren! Wij, de kinderen van Lisette en Gust, hebben nog een verrassing. Als jullie even hier vooraan willen komen zitten.

Astrid Oh nee, dat liedje... Ik ben te mottig om te zingen.

Rudi *(teder)* Blijf dan maar liggen. Ik zal zingen voor ons twee.

Hij blijft haar bekijken, terwijl zij terug in slaap valt

Martine Ma, pa... de burgemeester had andere verplichtingen en kon zich onmogelijk vrijmaken om op onze uitnodiging in te gaan. Maar we hebben wel nog een paar cadeaus voor jullie. Omdat we vonden dat het wel wat meer mocht zijn voor de beste ouders die we ons kunnen indenken, geven we jullie graag een ballonvaart cadeau. En een reis van 10 dagen naar Loret de mar. En last but not least: deze prachtige tinnen schotel voor op de schouw.

En verder hebben we ook nog een liedje ingestudeerd. Het is een afgezaagd liedje, want het is al op een miljoen jubileums gezongen. Maar het komt daarom niet minder, recht uit ons hart. Pa, ma, merci!

Muziek start. Laurent, Martine, Sam en Marc beginnen te zingen.

Rudi legt een deken over Astrid, kust haar op haar hoofd, gaat af en doet het licht in de woonkamer uit. De tuin blijft verlicht. Hij gaat bij de anderen staan.

Bedankt lieve ouders
Bedankt voor 't leven
Bedankt lieve ouders
Voor wat u mij hebt gegeven

Astrid schiet wakker en krabbelt recht

Astrid Ik moet gaan zingen!

Ik begrijp nu pas goed
Wat u voor mij hebt gedaan

Astrid *(terwijl ze naar de deur strompelt)* O.. ik ben mottig

 Bedankt dat mijn wiegje
 In uw huis eens mocht staan.

De deur vliegt open en daar staat tante Lucienne.

Lucienne Awel! Waarom wist ik niets van dat feest?

Astrid Tante Lucienne? Ik voel mij niet goed...

Astrid pakt de handtas van tante Lucienne, doet ze open en steekt haar hoofd erin.

Black out

Groeten: begintune Dallas